НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

Українські народні жартівливі пісні

Українські народні жартівливі пісні

Skaning, Djvuing Lykas

НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

СЕРІЯ ЗАСНОВАНА У 2002 РОЦІ

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ

Київ
"Техніка"
2005

ББК 82.3 (4Укр)
У45

Випущено на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою "Українська книга"

У45 Українські народні жартівливі пісні / Упорядкув. Володимира Єсипка. – К.: Техніка, 2005. – 232 с. – (Народні джерела).
ISBN 966-575-003-8

Публікується близько 200 зразків одного з найулюбленіших народом жанрів, який є невичерпним джерелом для подальших мистецьких пошуків, де дотепно, іноді в сатиричній формі, віддзеркалюються побут, родинні стосунки, кумедні ситуації.

Для широкого кола читачів.

ББК 82.3 (4Укр)

ISBN 966-575-003-8

© В. М. Єсипок, упорядкування, 2005

ВСТУП

З давніх-давен іноземні мандрівники, подорожуючи містами і селами України, відзначали виняткову співучість нашого народу. І цьому є безліч історичних підтверджень. Син козака, Олексій Розум, завдяки своєму голосу зробив блискучу кар'єру при Петербурзькому дворі, ставши графом і чоловіком російської імператриці Єлизавети. Кобзар Григорій Любисток був осипаний почестями, подарунками і землями за часів Катерини II. Вже у XIX столітті основоположник російської класичної музики Михайло Глінка приїздив в Україну в пошуках голосів для Петербурзької опери. Саме так був знайдений майбутній видатний співак і композитор, автор славетної опери "Запорожець за Дунаєм" Семен Гулак-Артемовський. Перелік можна продовжувати, та звернемось до останнього і свіжого прикладу – перемоги української співачки Руслани Лижичко у престижному конкурсі "Євробачення-2004".

Де ж ті корені, які живлять і надихають співочу українську натуру? Безперечно, ними є українська народна пісня. Це та пісня, яку добре знають і шанують у світі, до якої зверталися у своїй творчості видатні композитори Людвіг Ван Бетховен, Ференц Ліст, Петро Чайковський і багато інших, не кажучи вже про вітчизняних, творчий набуток яких повністю пронизаний мелосом української народної пісні.

Про неї написано безліч книжок, їй присвячено багато гарних слів, але найкраще сказав Тарас Шевченко:

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине.
От де, люде, наша слава,
Слава України.

Музикознавці поділяють українську народну пісню за багатьма жанровими ознаками: історичні, козацькі, чумацькі, обрядові, календарні, родинно-побутові, ліричні, пісні-балади та ін. Та одним із найпоширеніших народнопісенних жанрів є жартівлива пісня. Вона за своїми особливостями наближається до календарно-обрядових пісень. Ці пісні відзначаються чіткістю ритму, жвавістю, нескладною будовою мелодії. В них віддзеркалюється самодостатня спроможність народу покепкувати, висвітити негативні явища буття – лінощі, зазнайство, безпорадність, самолюбство, жадобу до наживи, сварливість, недолугі залицяння.

Чи не найбільшу частину жартівливих пісень складають "пісні до танців", бо навіть і танок у традиціях українського народу супроводжувався співами: "Од Києва до Лубен", "Од села до села", "Ремета", "Гриць мене, моя мати".

Дуже поширеними є пісні у формі діалогу між дівчиною і парубком, між чоловіком і жінкою. В них дотепно і чітко, з елементами іронії характеризуються персонажі – "Ой під вишнею", "Як посіяв мужик та й у полі ячмінь", "Грицю, Грицю, до роботи", "Да куди їдеш, Явтуше?". Після знайомства з цими музично-поетичними діалогами стає зрозумілим, звідки з'являлися літературні образи Івана Котляревського, Івана Нечуя-Левицького, Остапа Вишні та інших видатних українських літераторів-сатириків.

У піснях більш пізнього періоду походження можна прослідкувати не лише їх родовід, але і авторство. "Гей, нуте, хлопці" – застольна козацька пісня є переробкою відомої історичної пісні часів Хмельниччини – "Гей, не дивуйте, добрії люди". "Ти казала: "Прийди, прийди" –

це переробка однієї найбільш відомої української пісні у світі, написання якої приписується полковнику Семену Климовському – "Їхав козак за Дунай". Однозначно відоме авторство Марка Кропивницького (слова і мелодія) у пісні "Удовицю я любив". Цікава пісня цього періоду "Раз я в волості судився": вона має сатиричне спрямування на тлі соціального конфлікту між простим селянином та бюрократичною владою того часу.

Українська народна пісня була і залишається сьогодні найбільшим духовним скарбом нашого народу. А якщо це скарб, то ціну йому повинен знати кожний громадянин, опікатися ним, вивчати, зберігати і передавати новим прийдешнім поколінням.

Володимир Єсипок,
Голова національної спілки кобзарів України,
заслужений артист України, професор

А МІЙ МИЛИЙ УМЕР, УМЕР

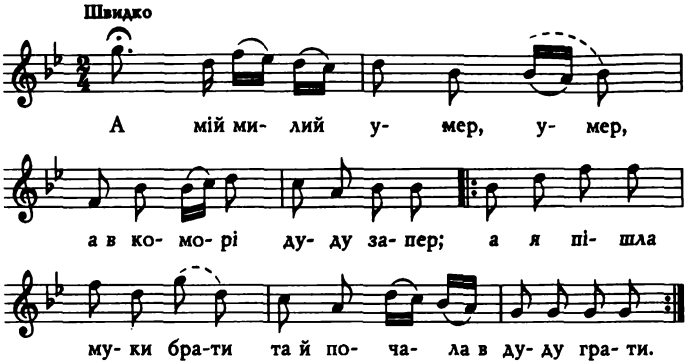

А мій милий умер, умер,
А в коморі дуду запер;
А я пішла муки брати
Та й почала в дуду грати. } *Двічі*

Ой ти, дудо, моя дудо,
Я, молода, сюди-туди,
Навприсядки та в долоні –
Пішла мука по коморі. } *Двічі*

Не ти ж мене колисав,
Не ти ж мене няньчив;
Бодай же ти не діждав,
Щоб ти мене навчив. } *Двічі*

Колисала мене мати
Та й казала: "Люлі!
Як виростеш, моя доню, } *Двічі*
Давай хлопцям дулі".

А ТОЙ ЛЮБИЙ ГРИГОРІЙ

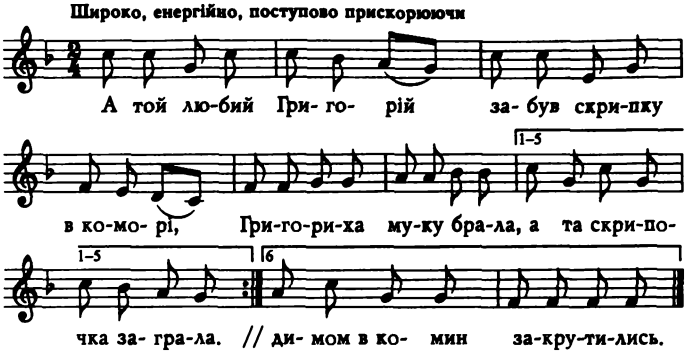

А той любий Григорій
Забув скрипку в коморі,
Григориха муку брала,
А та скрипочка заграла.

Я в долоні та й у п'яти –
Як же тут не танцювати!
Пішла мука по коморі,
Розходилась ще й у дворі.

"Григорихо, схаменися,
За роботоньку приймися!
Григорію нема їсти,
Нема пити, ніде сісти".

Прийшов Григор, розпалився
За ту скрипочку схопився,
Струни стали витинати,
Не стерпів – став танцювати.

Я на нього подивилась,
Поки піч не розгорілась,
Хвилиночку почекаю –
Чоловіка підтримаю.

Вареники та галушки,
Борщ і каша, ще й пампушки
Розварились, присмалились,
Димом в комин закрутились.

А ХТО ІДЕ

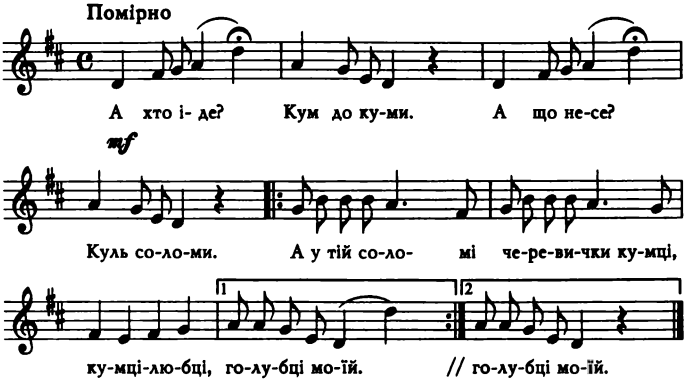

А хто іде?
Кум до куми.
А що несе?
Куль соломи.
А у тій соломі черевички кумці,
Кумці-любці, голубці моїй. } *Двічі*

БИЛА ЖІНКА МУЖИКА

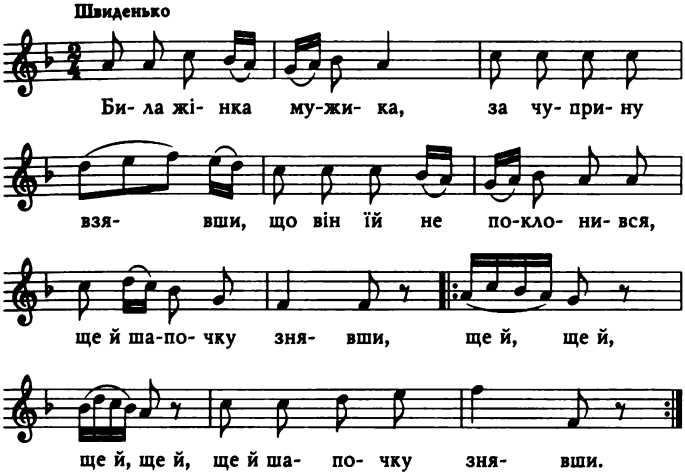

Била жінка мужика,
За чуприну взявши,
Що він їй не поклонився,
Ще й шапочку знявши,
Ще й, ще й, ще й, ще й,
ще й шапочку знявши. } *Двічі*

Била жінка мужика,
Пішла позивати.
Присудили мужику
Ще й жінку прохати,
Ще й, ще й, ще й, ще й,
ще й жінку прохати. } *Двічі*

Сидить жінка на припічку,
Ноги підібгавши,
Стоїть мужик у порога,
Ще й шапочку знявши,
Ще й, ще й, ще й, ще й,
ще й шапочку знявши. } *Двічі*

Куплю тобі корець меду,
Коновочку пива,
Ще й, ще й, ще й, ще й,
ще й коновочку пива. } *Двічі*

Ой, від пива болить спина,
А від меду голова;
Купи мені горілочки,
Щоб весела я була,
Щоб, щоб, щоб, щоб,
щоб весела я була. } *Двічі*

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

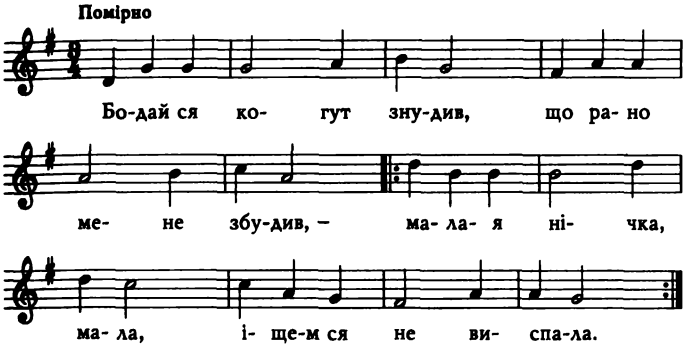

Бодай ся когут знудив,
Що рано мене збудив, –
Малая нічка, мала,
Іще-м ся не виспала. } *Двічі*

Причини, боже, ночі
На мої чорні очі,
Причини ще й другую
На мене, молодую. } *Двічі*

Послала мене мати
Зелене жито жати,
А я жита не жала,
В борозенці лежала. } *Двічі*

Послала мене мати
До хлопців погуляти:
"Погуляй трохи, доню,
Я ж тобі не бороню". } *Двічі*

А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю,
Як рибка з окунцями,
Я, молода, з хлопцями. } *Двічі*

Гуляла би до ночі
Та й спатоньки не хочу,
Гуляла би до рана,
Ой, дана ж моя, дана. } *Двічі*

В МІСЯЦІ ІЮЛІ ВИПАЛА ПОРОША

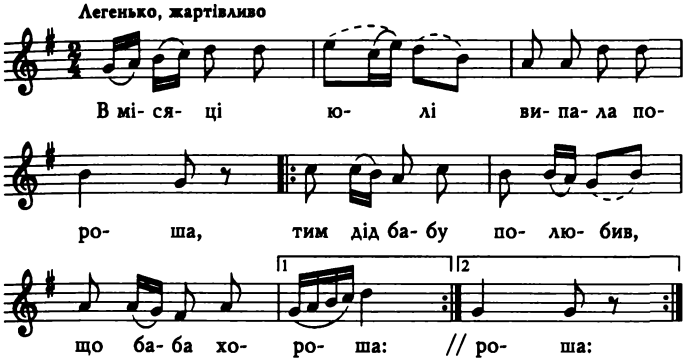

В місяці іюлі
Випала пороша,
Тим дід бабу полюбив,
Що баба хороша: } *Двічі*

Нема очей, нема зубів,
Ще й руки одної...
Він до неї припадає,
Як до молодої! } *Двічі*

Взяв дід бабу за рученьку
Повів у світлицю,
Та й шанує, поважає,
Мов ту молодицю. } *Двічі*

Посадив її на лавці,
Став пильно дивиться,
Оглядівся – бабусенька
Й чорту не годиться! } *Двічі*

І сліпая, і кривая,
Ще й до того злая,
І сокоче, і буркоче,
Та все діда лає! } *Двічі*

Ой повів дід бабусеньку
В вишневий садочок:
"Ох ти ж, моя бабусенько,
Рожевий квіточок!" } *Двічі*

Як повів дід бабусеньку
Із саду до броду,
Роздивився, що погана,
Та й кинув у воду. } *Двічі*

Що бабуся вирне,
А дід києм тирне;
Доти баба булькотіла,
Поки на дно сіла. } *Двічі*

Ой пішов дід та по мосту
Та в долоні ріже,
Оглянувся дід назад –
Баба з води лізе. } *Двічі*

"Ох ти ж, моя бабусенько,
Ох ти ж, моя мати!
Бери діда за бороду
Та й веди до хати!" } *Двічі*

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

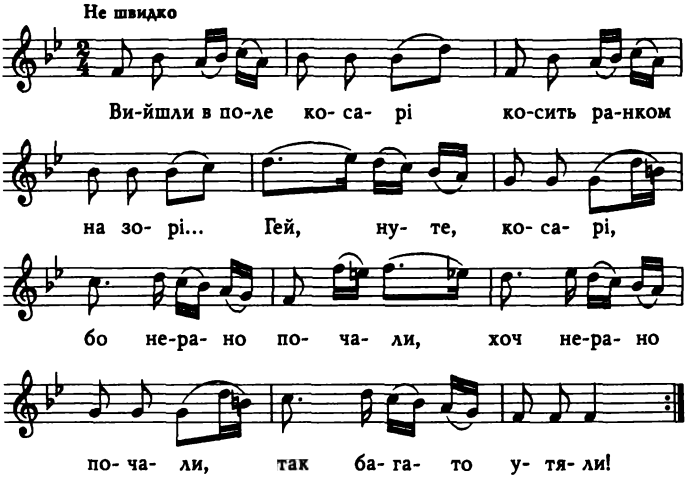

Вийшли в поле косарі
Косить ранком на зорі...

Приспів:
Гей, нуте, косарі,
Бо нерано почали,
Хоч нерано почали,
Так багато утяли!

До обіда покосили,
Гострі коси потупили...

Приспів.

По обіді спочивали,
Гострі коси поклепали...

Приспів.

Увечері холодком
Йшли додому всі рядком...

Приспів.

А в стоги як пометаєм,
То добряче погуляєм!

Приспів.

ГАРБУЗ БІЛИЙ КАЧАЄТЬСЯ

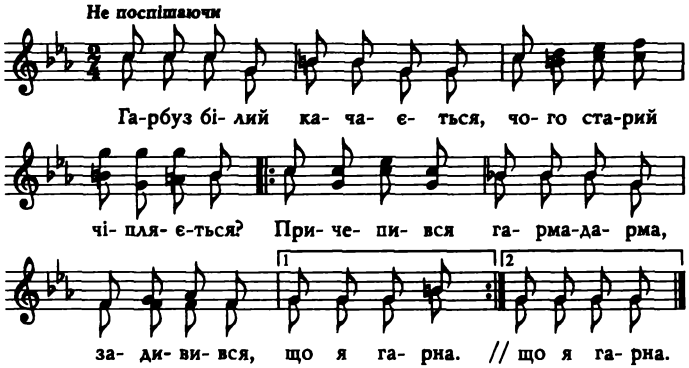

Гарбуз білий качається,
Чого старий чіпляється?
Причепився гарма-дарма,
Задивився, що я гарна. } *Двічі*

Відчепися, дармоїде,
Бо до мене кращий їде,
Ой хоч їде, хоч не їде,
Відчепися, дармоїде! } *Двічі*

Тим я тебе не злюбила,
Що матінка не звеліла,
Та й батькові не хочеться,
Бо вустілка волочиться. } *Двічі*

Ой, мамцю моя,
Люблю Гриця-коваля!
Я до печі – він за плечі:
"Чепурушко моя!" } *Двічі*

Ой, мамцю моя,
А я донька твоя,
Було мене вчити-бити,
Як маленька була! } *Двічі*

А тепер вже я велика,
Треба мені чоловіка.
Не старого, не малого –
Козаченька молодого. } *Двічі*

ГЕЙ, ВОЛОШИН СІНО КОСИТЬ

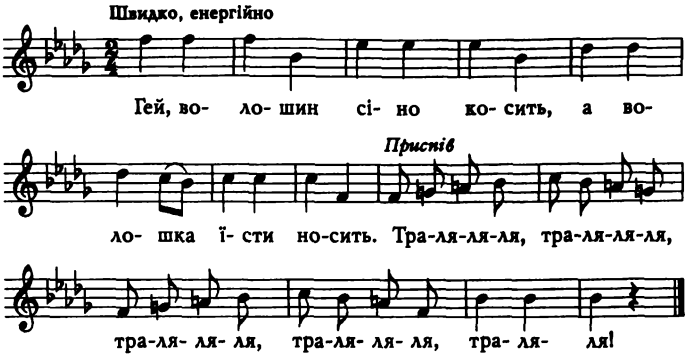

Гей, волошин сіно косить,
А волошка їсти носить.

Приспів:
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля!

Коби сіна докосити,
Щоби їсти не носити!

Приспів.

Гей, волоше-волошине,
Ходи їсти – борщ застигне!

Приспів.

А волошин з щирим серцем,
Та й вивернув борщ із перцем.

Приспів.

ГЕЙ, ЛЮДИ ЇДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

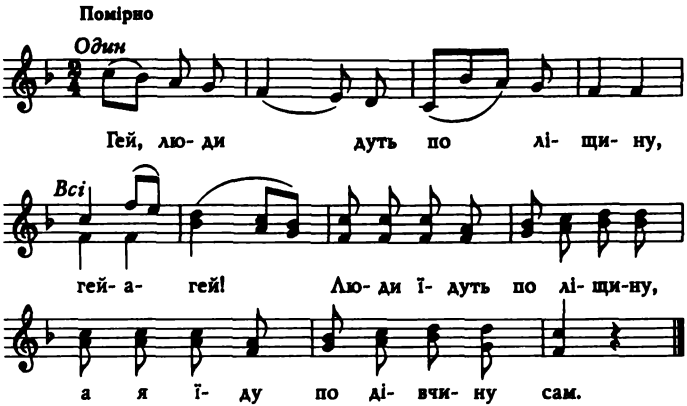

Гей, люди їдуть по ліщину, гей-а-гей!
Люди їдуть по ліщину,
А я їду по дівчину
Сам.

Гей, люди їдуть з ліщиною, гей-а-гей!
Люди їдуть з ліщиною,
А я їду з дівчиною
Вдвох.

Гей, питається батько сина, гей-а-гей!
Питається батько сина:
"Скільки стоїть ця дівчина
В нас?"

“Ой тобі, тату, не питати, гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть – треба дати
Нам.

Гей, скільки стоїть – треба дати, гей-а-гей!
Скільки стоїть – треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!”

Гей, наварила каші з бобом, гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом –
Їж!

Гей, наварила каші з просом, гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом –
Їж!

ГЕЙ, НУТЕ, ХЛОПЦІ

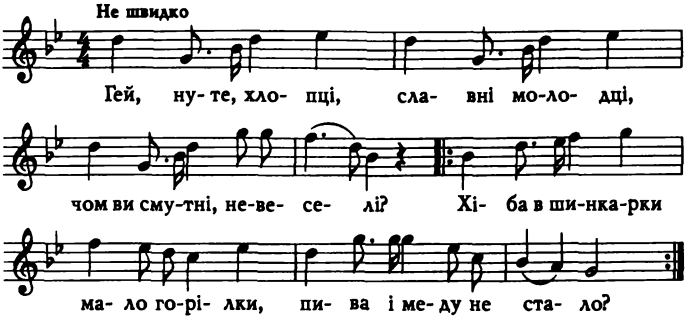

Гей, нуте, хлопці, славні молодці,
Чом ви смутні, невеселі?
Хіба в шинкарки мало горілки,
Пива і меду не стало? } *Двічі*

Повнії чари всім наливайте,
Щоб через вінця лилося,
Щоб наша доля нас не цуралась,
Щоб краще в світі жилося! } *Двічі*

Вдармо ж об землю лихом-журбою,
Щоб стало всім веселіше,
Вип'єм за щастя, вип'єм за долю,
Вип'єм за все, що миліше! } *Двічі*

ГЛИБОКА КИРНИЦЯ ГЛИБОКО КОПАНА

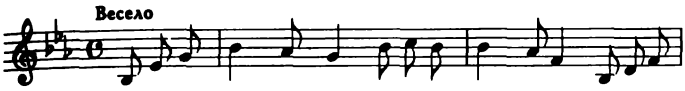

Гли-бо-ка кир- ни- ця гли-бо-ко ко-па-на, там сто-їть

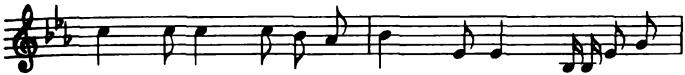

Ка- тру-ся, як на-ма- льо- ва- на. Ла-ла-ла-ла-

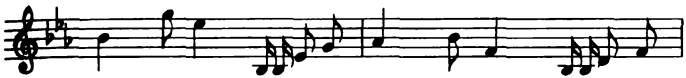

ла, ха-ха, ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, ла-ла-ла-ла-

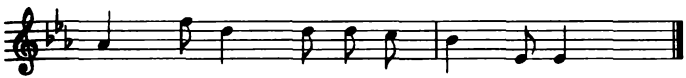

ла, ха- ха, як на- ма- льо- ва- на.

Глибока кирниця глибоко копана,
Там стоїть Катруся, як намальована.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, } *Тричі*
як намальована.

При кирниці стала, водиці набрала,
Про свого Йвасика милого думала.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, } *Тричі*
милого думала.

Якби тя, Йвасику, на дні зобачила,
То зараз би-м туди, в кирницю, скочила.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, } *Тричі*
в кирницю скочила.

Найперш би вкинула цей гарний віночок,
Що я його сплела з рожевих ружечок.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, } *Тричі*
з рожевих ружечок.

Ой ні, я не скочу – кирниця глибока,
Кирниця глибока і зимна в ній вода.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, } *Тричі*
і зимна в ній вода.

ГРИЦЬ МЕНЕ, МОЯ МАТИ

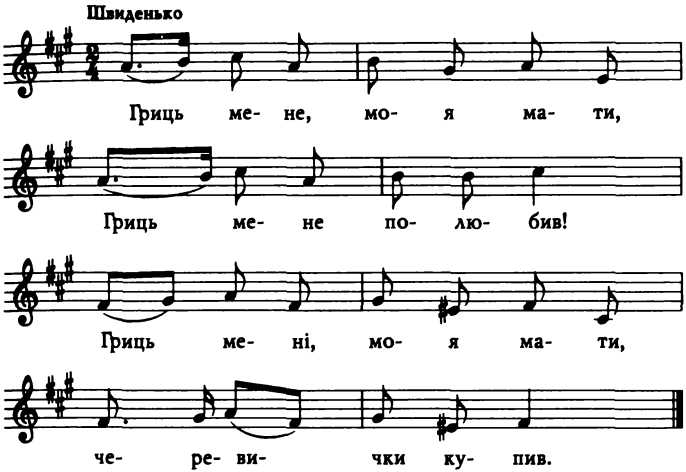

Гриць мене, моя мати,
Гриць мене полюбив!
Гриць мені, моя мати,
Черевички купив.

Купив мені черевички
За цілого п'ятака,
Щоб я з ранку до вечора
Вибивала тропака.

Очеретом качки гнала,
Спотикнулась та й упала.
За те мене мати била,
Щоб я хлопців не любила.

Ой, я хлопців не любила,
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Федька та Івана,
Марка, Стецька та Романа.

Та Ігната, та Уласа,
Що танцює у три баса,
За Трохима ж під кінець
Побив мене панотець.

ГРИЦЮ, ГРИЦЮ, ДО РОБОТИ

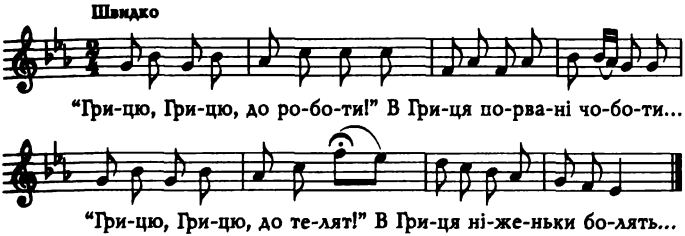

"Грицю, Грицю, до роботи!"
В Гриця порвані чоботи...
"Грицю, Грицю, до телят!"
В Гриця ніженьки болять...

"Грицю, Грицю, молотити!"
Гриць нездужає робити...
"Грицю, Грицю, врубай дров!"
"Кахи-кахи! Нездоров..."

"Грицю, Грицю, роби хліб!"
"Кахи-кахи! Щось охрип..."
"Грицю, Грицю, до Марусі!"
"Зараз, зараз уберуся!"

"Грицю, Грицю, хоч жениться?"
"Не можу одговориться!"
"Грицю, Грицю, кого взяти?"
"Краще Галі не зіськати!"

“Галю, серденько моє,
Чи підеш ти за мене?”
“Стидкий, бридкий, не люблю
І за тебе не піду!”

ГУЛЯВ ЧУМАК НА РИНОЧКУ

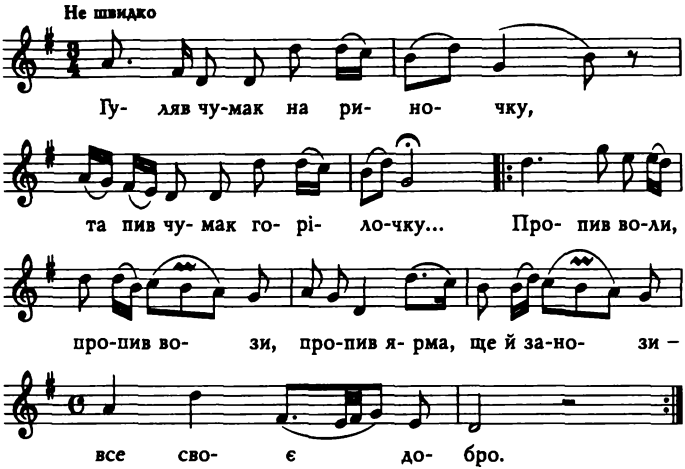

Гуляв чумак на риночку,
Та пив чумак горілочку...
Пропив воли, пропив вози,
Пропив ярма, ще й занози –
Все своє добро.
Двічі

Прокинувся чумак вранці
Та полапав у гаманці,
Всі кишені вивертає,
Аж там грошей вже чортмає –
Нічим похмелитися.
Двічі

Прийшов чумак до шинкарки:
"Всип, шинкарко, хоч півкварти!"
Шинкарочка згорда дметься,
Ще й з чумаченька сміється,
Що гіркий п'яниця. } *Двічі*

Скинув чумак жупанину:
"Сип, шинкарко, четвертину!"
"Ой, не всиплю четвертину,
Добудь грошей хоч з полтину –
Тоді пий, гуляй!" } *Двічі*

"Ой, вийду я на могилу
Та погляну у долину:
Лежать воли, стоять вози,
Висять ярма, ще й занози –
Все чумацькеє добро. } *Двічі*

Ой, пішов би я додому,
Та боюся поговору:
Будуть бити та ганити,
Та заставлять ще й косити,
А я козак нездоров. } *Двічі*

Ой, піду я у Молдаву,
Там сім років погорюю,
Там сім літ я погорюю,
Воли й вози покупую, -
Знов буду чумак!" } *Двічі*

ДА КУДИ ЇДЕШ, ЯВТУШЕ

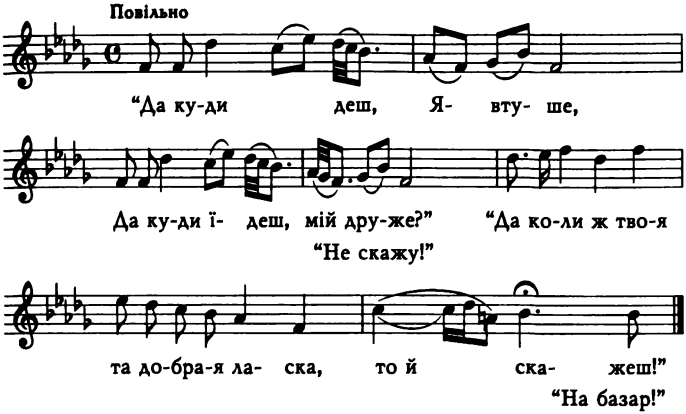

Дівчина:
"Да куди їдеш, Явтуше,
Да куди їдеш, мій друже?"
Явтух:
"Не скажу!"
Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й скажеш!"
Явтух:
"На базар!"

Дівчина:
"Підвези ж мене, Явтуше,
Підвези ж мене, мій друже!"
Явтух:
"Не хочу!"

Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й схочеш!"
Явтух:
"Сідай, та скраєчку!"

Дівчина:
"Ой, що везеш, Явтуше,
Ой, що везеш, мій друже?"
Явтух:
"Не скажу!"
Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й скажеш!"
Явтух:
"Груші!"

Дівчина:
"Ой, дай мені, Явтуше,
Ой, дай мені, мій друже!"
Явтух:
"Не дам!"
Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й даси!"
Явтух:
"Візьми, та гниленьку!"

Дівчина:
"Обніму ж тебе, Явтуше,
Обніму ж тебе, мій друже!"

Явтух:
"Не хочу!"
Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й схочеш!"
Явтух:
"Обніми, та не задуши!"

Дівчина:
"Поцілую тебе, Явтуше,
Поцілую тебе, мій друже!"
Явтух:
"Не хочу!"
Дівчина:
"Да коли ж твоя та добрая ласка,
то й схочеш!"
Явтух:
"Поцілуй, та не вкуси!"

ДАЛА МЕНІ МАМКА КОРОВУ

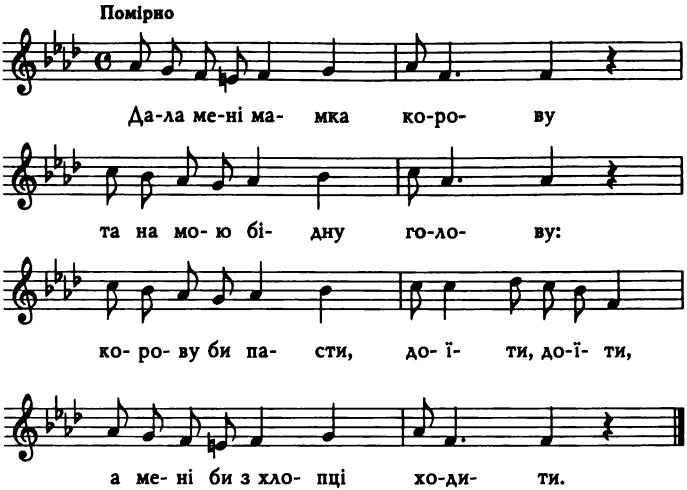

Дала мені мамка корову
Та на мою бідну голову:
Корову би пасти, доїти, доїти,
А мені би з хлопці ходити.

Нагнала-м корову в дуброву,
Сама-м ся вернула додому,
Дома мене хлопці обсіли, обсіли,
А корову вовки із'їли.

Коби моя мамка здорова,
Коби моя мамка здорова,
Коби моя мамка здорова,
Буде в мене друга корова.

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

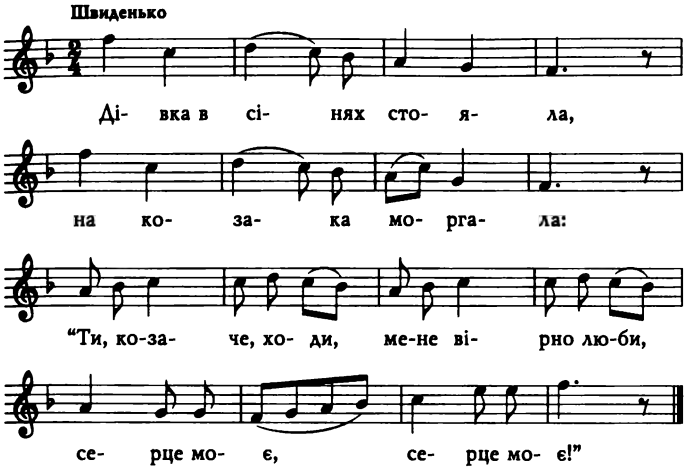

Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
"Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!" } *Двічі*

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє!" } *Двічі*

"Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!" } *Двічі*

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє!" } *Двічі*

"Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!" } *Двічі*

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце моє!" } *Двічі*

"Я собакам угоджу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!" } *Двічі*

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце моє!" } *Двічі*

"Я ж і кішкам угоджу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!" } *Двічі*

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє!" } *Двічі*

"Коли ж мишей боїшся,
На воротях повісся,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі, пек!" } *Двічі*

ДІВКА ЯВДОШКА

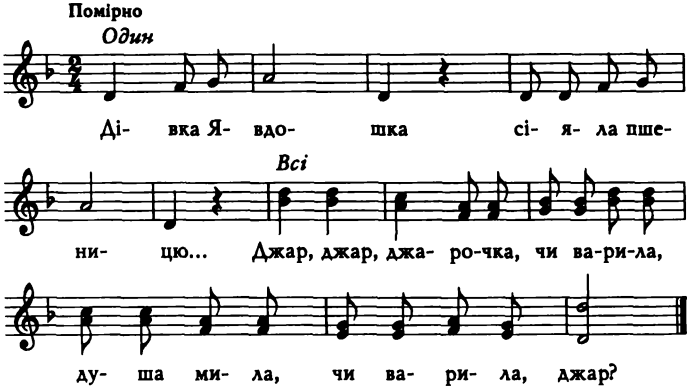

Дівка Явдошка
Сіяла пшеницю...

Приспів:
Джар, джар, джарочка,
Чи варила, душа мила,
Чи варила, джар?

Дівка Явдошка
Пшеницю полола...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшениченьку жала...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю в'язала...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю возила...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю молотила...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю молола...

Приспів.

ДОЩИК, ДОЩИК

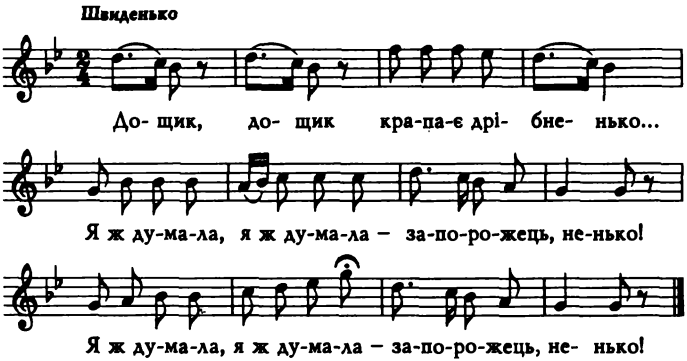

Дощик, дощик
Крапає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала –
Запорожець, ненько! } *Двічі*

Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила
Стежку промітати. } *Двічі*

Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,
То ж то милий, то ж то любий,
Дивітеся, ненько! } *Двічі*

Дощик, дощик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький,
Аж ногами тупотить. } *Двічі*

Розсердився, розгнівався
Мій мілий на мене,
А як гляне – серце в'яне
І в нього, і в мене! } *Двічі*

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

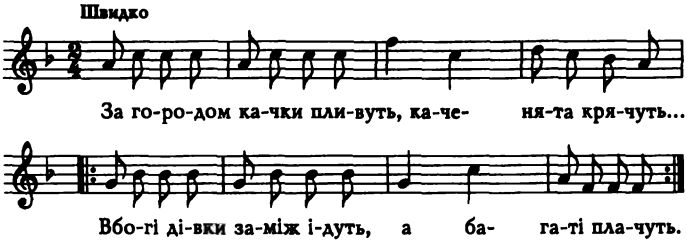

За городом качки пливуть,
Каченята крячуть...
Вбогі дівки заміж ідуть, } *Двічі*
А багаті плачуть.

Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті вдома сидять } *Двічі*
З кіньми та з волами.

"Ой, чи чула, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко } *Двічі*
Сивим конем їхав?"

"Ой, хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася:
Темна ніч петрівочка – } *Двічі*
Вийти боялася!"

"Ой не бійся, дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я – хлопець молоденький –
Не зрадив нікого!" } *Двічі*

"Ой не хоче твоя мати
Мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую
Невістку шукати!" } *Двічі*

"Нащо мені на подвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті
Любої розмови!" } *Двічі*

Ой десь гуде, ой десь грає,
Скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні
Весілля справляє. } *Двічі*

Нехай знають, нехай знають,
Де музики грають,
Нехай знають, нехай знають,
Як бідні гуляють! } *Двічі*

ЗА ГОРОДОМ КОЗУ ПАСЛА

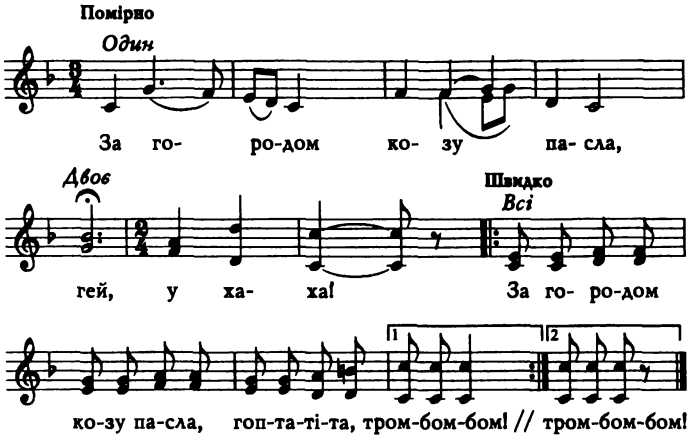

За городом козу пасла,
Гей, у-ха-ха!
За городом козу пасла,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

Назбирала горщик масла,
Гей, у-ха-ха!
Назбирала горщик масла,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

Горщик масла, діжку сиру,
Гей, у-ха-ха!
Горщик масла, діжку сиру,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

Вареників наварила,
Гей, у-ха-ха!
Вареників наварила,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

Славних хлопців наманила,
Гей, у-ха-ха!
Славних хлопців наманила,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

Їжте, хлопці, умочайте,
Гей, у-ха-ха!
Їжте, хлопці, умочайте,
Гоп-та-ті-та, тром-бом-бом! } *Двічі*

ЗАДУМАВ ДІДОЧОК, ЗАДУМАВ ЖЕНИТЬСЯ

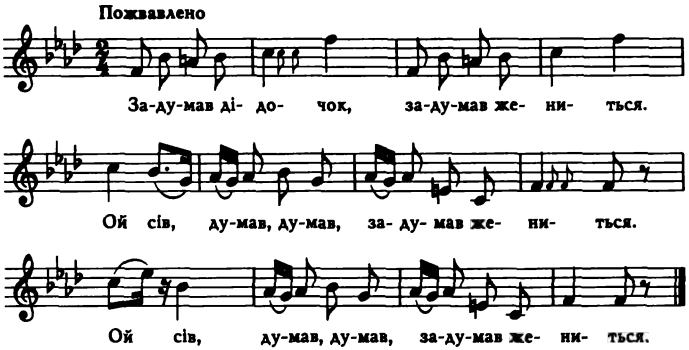

Задумав дідочок, задумав жениться.
Ой сів, думав, думав, задумав жениться. } *Двічі*

Старої не хочу, молода не піде;
А хоч вона піде, то й не ляже спати; } *Двічі*

А хоч ляже спати, то й не обернеться;
А хоч й обернеться, то й не поцілує; } *Двічі*

Ой хоч поцілує, одвернеться, сплюне:
"Ой у тебе, діду, цапиная борода, } *Двічі*

Цапиная борода, овечая похода,
А совині очі, недобрі до ночі". } *Двічі*

Поїхав дідочок вранці на торжочок
Та купив нагайку, добрую дротянку. } *Двічі*

Та ударив милу він по правому плечу.
"Ой у тебе, діду, шовковая борода, } *Двічі*

Шовковая борода, а панська похода,
Соколині очі, добрий дід до ночі". } *Двічі*

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ, ДРІБЕН ДОЩИК ІДЕ

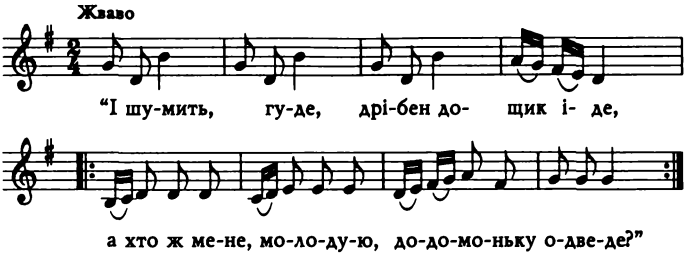

"І шумить, і гуде, дрібен дощик іде,
А хто ж мене, молодую, додомоньку одведе?" } *Двічі*

Обізвався козак на солодкім меду:
"Гуляй, гуляй, чорноброва, я додому одведу!" } *Двічі*

"Ой прошу ж я тебе: не веди ж ти мене,
Бо лихого мужа маю, буде бити, добре знаю! } *Двічі*

Буде бити, волочити, а нікому боронити,
Хіба сам поміркує та цей раз подарує. } *Двічі*

На бік, хлопці, на бік, хлопці, бо чорт мужа несе,
Як побачить мене з вами, його трясця затрясе!" } *Двічі*

"Нехай трясе, нехай трясе так, як вітер бур'янцем,
Погуляємо зі мною, із хорошим молодцем!" } *Двічі*

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

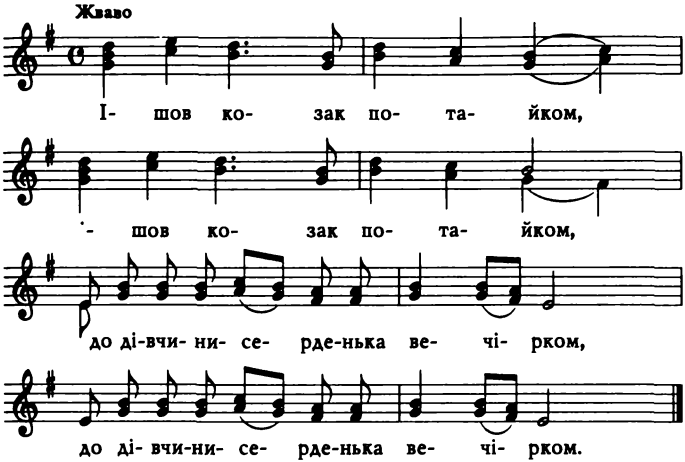

Ішов козак потайком } *Двічі*
До дівчини-серденька вечірком. } *Двічі*

"Ой, дівчино, відчини, } *Двічі*
Своє-моє серденько звесели!" } *Двічі*

"Ой не буду відчинять, } *Двічі*
Бо ти будеш, серденько, жартувать". } *Двічі*

"Ой не буду, не буду, } *Двічі*
Пожартую трошечки та й піду". } *Двічі*

Жартували до зорі, } *Двічі*
Поки стало виднесенько надворі. } *Двічі*

"Ой, козаче, утікай } *Двічі*
Та й на мене славоньки не пускай". } *Двічі*

"Ой, дівчино, шумить гай, } *Двічі*
Кого любиш, серденько, забувай". } *Двічі*

"Нехай шумить, хай гуде, } *Двічі*
Кого люблю змалечку, мій буде". } *Двічі*

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

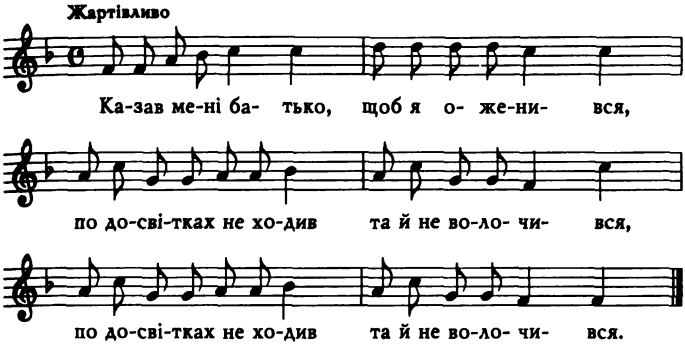

Казав мені батько,
Щоб я оженився,
По досвітках не ходив
Та й не волочився. } *Двічі*

А я козак добрий
Та й не волочуся,
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодички,
Там я і дві нічки.

Покіль не женився,
Потіль не журився
Ні ложкою, ні мискою,
Ні третьою колискою. } *Двічі*

А як оженився,
Так і зажурився
І ложкою, і мискою,
Ще й третьою колискою. } *Двічі*

Як прийшов у хату,
Одне каже: "Тату!"
Друге каже: "Папи!"
Жінка каже: "Бери шапку,
Тікай к чорту з хати. } *Двічі*

Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молоденька,
Піду погуляти". } *Двічі*

КИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛИЦЮ

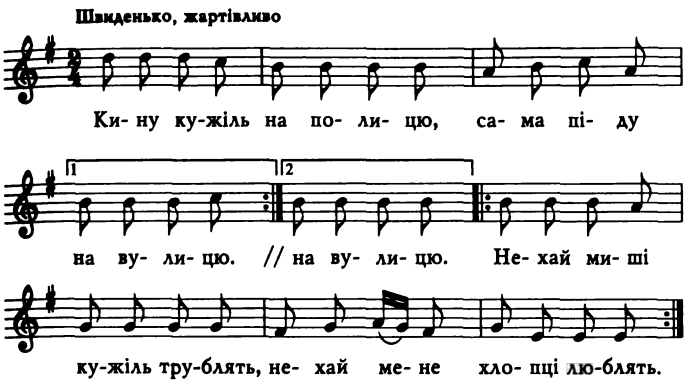

Кину кужіль на полицю,
Сама піду на вулицю. } *Двічі*
Нехай миші кужіль трублять,
Нехай мене хлопці люблять. } *Двічі*

На городі сіно гребла,
Черевички загубила, } *Двічі*
Черевички загубила,
Собі хлопців наманила. } *Двічі*

Я нікого не любила,
Тільки Петра та Данила, } *Двічі*
Грицька, Стецька та Степана,
Вийду заміж за Івана. } *Двічі*

Полюбила гультяя,
Така доля моя! } *Двічі*

Я думала – кучерявий,
В його чуба нема! } *Двічі*

КОЛИ Б МЕНІ СТУПКА ТА ЖОРНА

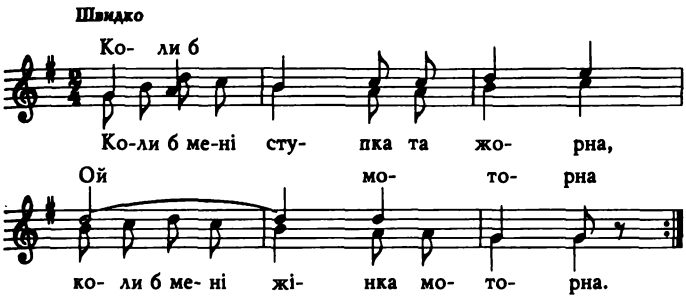

Коли б мені ступка та жорна,
Коли б мені жінка моторна.

То б я її цілував, милував,
А до печі куховарку найняв.

А до хати заміталочку,
До дитини колихалочку.

А сам би я по водицю ходив,
Свою милу за рученьку водив.

КОЛИ У ПУТЬ

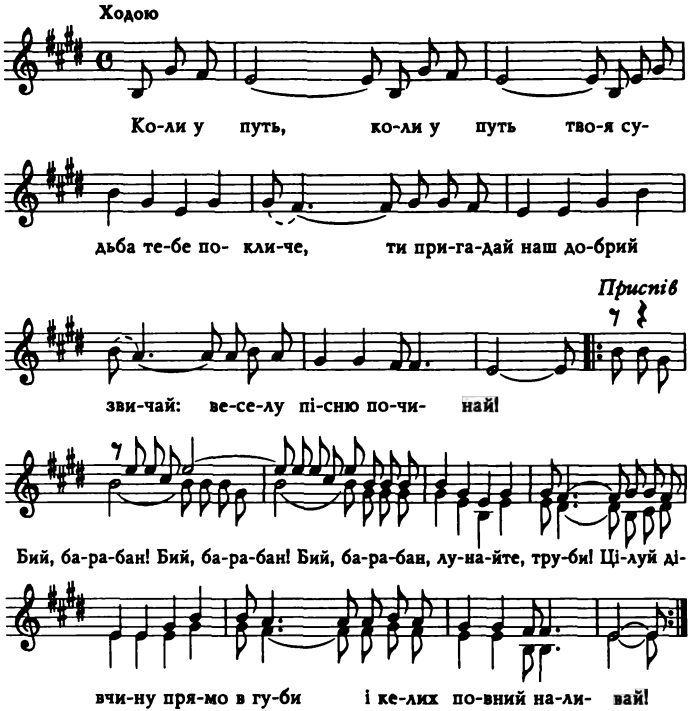

Коли у путь, коли у путь
Твоя судьба тебе покличе,
Ти пригадай наш добрий звичай:
Веселу пісню починай!

Приспів:
Бий, барабан! Бий, барабан!
Бий, барабан, лунайте, труби! } *Двічі*
Цілуй дівчину прямо в губи
І келих повний наливай!

Завів султан собі гарем,
Жінок півсотні має в нім,
Він може кожну з них обнять...
Хотів би я султаном стать!

Та він нещасний чоловік:
Не п'є горілки цілий вік,
Бо так велить йому Коран...
Нехай же буде він султан!

Приспів. } *Двічі*

У Римі папі добре жить,
Вино, як воду, можна пить,
Ще й грошей повна келія...
Хотів би бути там і я!

Та він нещасний чоловік:
Не зна кохання цілий вік.
А я не хочу жить один –
Нехай же папа буде він!

Приспів. } *Двічі*

А я наллю собі бокал,
Перехилю, щоб він не впав,
Ще й обніму дівочий стан.
Тепер я й папа і султан!

Приспів. } *Двічі*

КУЧЕРЯВА КАТЕРИНА

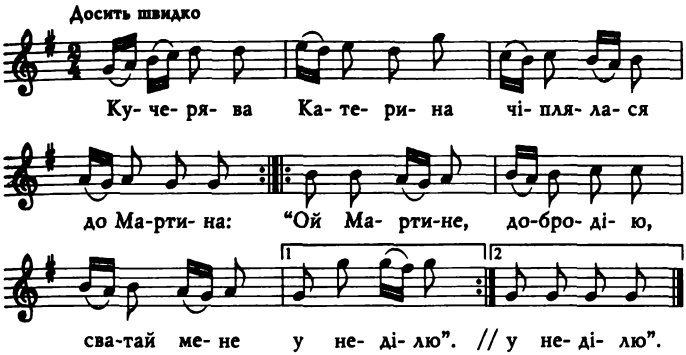

Кучерява Катерина
Чіплялася до Мартина: } *Двічі*
"Ой Мартине, добродію,
Сватай мене у неділю". } *Двічі*

"Катерино, люба, мила,
Сватав тебе б, так несила". } *Двічі*
Не до жартів, до любові –
В Катерини чорні брови. } *Двічі*

В Катерини кудрі в'ються,
А за неї хлопці б'ються. } *Двічі*
Бідолашному Мартину
Обірвали всю чуприну. } *Двічі*

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

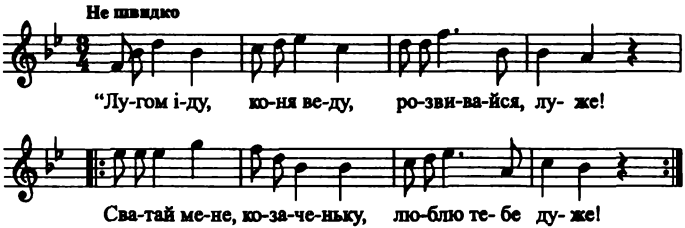

"Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } *Двічі*

Ой хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся". } *Двічі*

"Ой коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька!" } *Двічі*

"Ой коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька! } *Двічі*

Ой коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого,
Й за харч не схотіла!" } *Двічі*

"Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж пішла,
Як край битої дороги
Рута-м'ята зійшла!" } *Двічі*

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ

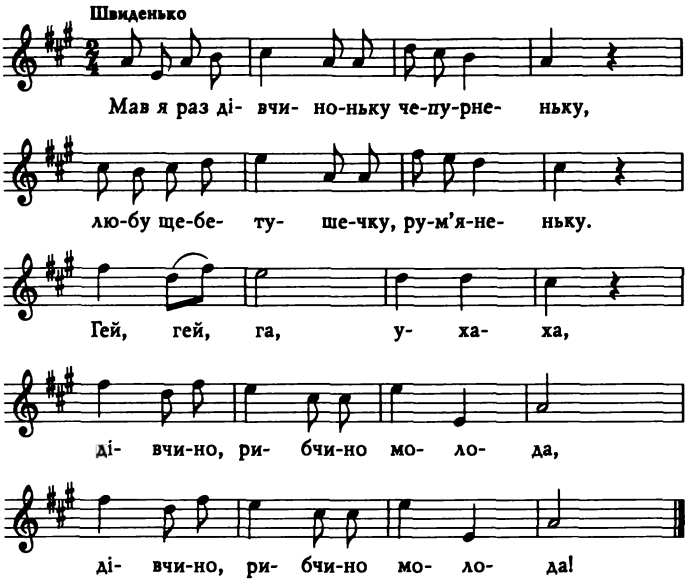

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненьку.

Приспів:
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино, рибчино молода! } *Двічі*

Посилав я старостів у неділю,
Думав – погуляємо на весіллі.

Приспів.

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.

Приспів.

Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона багатая, а я бідний.

Приспів.

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная – ломить кості.

Приспів.

Думав застрілитися із рушниці,
Порох був замочений в порошниці.

Приспів.

Щоби врятуватися від спокуси,
Пішов, записався я в усусуси*.

Приспів.

Вже про галичаночку не думаю,
Бо на Придніпрянщині десять маю.

Приспів.

---

* Усусуси – українські січові стрільці.

МУЗИКАНТИ, ПОЧИНАЙТЕ

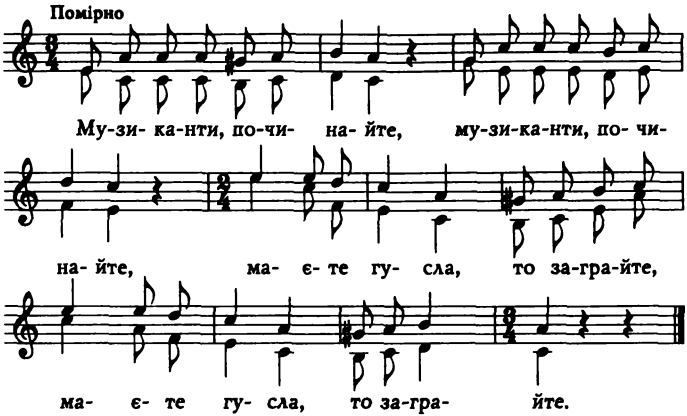

Музиканти, починайте, } *Двічі*
Маєте гусла, то заграйте. } *Двічі*

Заграйте ви на цимбали! } *Двічі*
Дружки щоб встали, заспівали. } *Двічі*

Заграйте ще й на басолю, } *Двічі*
Молодь танцює хай уволю. } *Двічі*

А ще ж і в дуду заграйте, } *Двічі*
Люд весь трудящий звеселяйте. } *Двічі*

Та й розійдемось по всьому, } *Двічі*
Ви проведіть мене додому. } *Двічі*

НА ПОТОЧКУ-М ПРАЛА

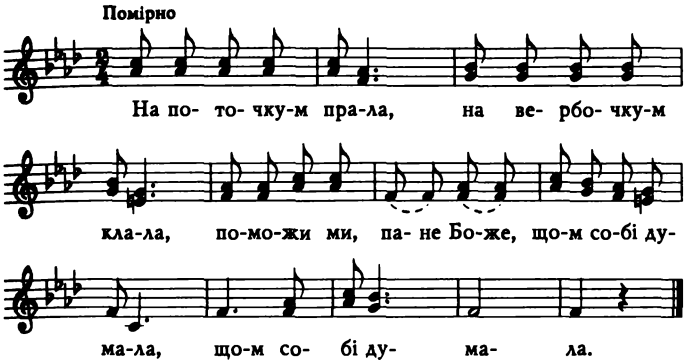

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала,
Поможи ми, пане Боже,
Що-м собі думала. } *Двічі*

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене віддали
За діда старого. } *Двічі*

Як ня віддавали,
Та так ми казали:
– Аби-сь, моя доню,
Діда честовала. } *Двічі*

Я діда честую,
Честовати мушу.
– Поможи ми, пане Боже,
Візьми з діда душу. } *Двічі*

Візьми з діда душу
Та й повісь на грушу,
Аби старим знати,
Як молоду брати. } *Двічі*

НАША АННИЧКА

Повільно

mf

Дам я я- ло-ви-цю, дам я я- ло- ви- цю
же- би мо- я до-ня, же- би мо- я до- ня,

і ці- ло-го ко- ня, Ро- зма-рі-я,
не си- ді-ла вдо- ма.

як ле-лі-я, на бі-ло ро-зкві-та-ла, гей! На-ша А-нни-чка,

лем за Я-ни- чка би ся о-тда- ва- ла.

Дам я яловицю } *Двічі*
І цілого коня,
Жеби моя доня } *Двічі*
Не сиділа вдома:

Приспів:
Розмарія, як лелія,
На біло розквітала, гей!
Наша Анничка,
Лем за Яничка
Би ся отдавала.

Виняла-м перечко. } *Двічі*
Дала-м шугайови,
Наробила-м жалю } *Двічі*
Йому Яничкови.

Приспів.

Яничку, Яничку. } *Двічі*
Повідж мі на віру,
Ци мя возмеш, ци ні } *Двічі*
Як ся зостарію?

Приспів.

НЕ ЖЕНИСЯ, СИНУ, БО ЗЛЕ ТОБІ БУДЕ

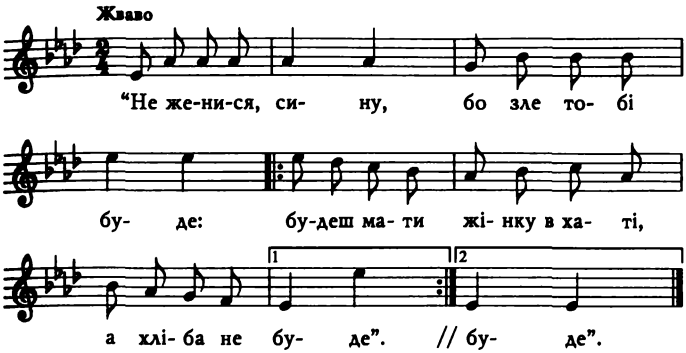

"Не женися, сину, бо зле тобі буде:
Будеш мати жінку в хаті, а хліба не буде". } *Двічі*

"Не журися, мамо, бо я так міркую:
Як я, мамо, зголоднію, жінку поцілую". } *Двічі*

Як налюбувався та й націлувався –
Під очима почорніло, а живіт запався. } *Двічі*

Задзвонили дзвони у неділю зрання:
Поховала мати сина через цілування. } *Двічі*

НІХТО Ж НЕ ВИНЕН...

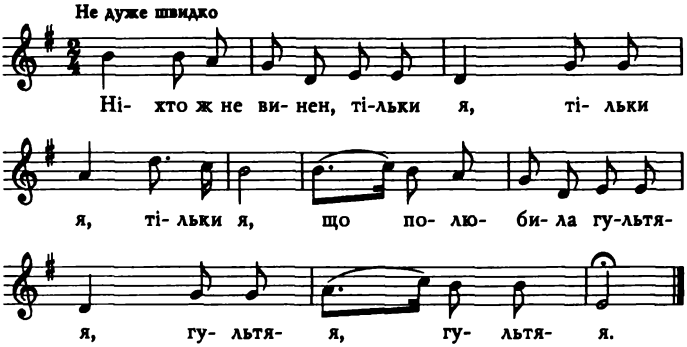

Ніхто ж не винен, тільки я,
Тільки я, тільки я,
Що полюбила гультяя,
Гультяя, гультяя.

Гультяй не робить, тільки п'є,
Тільки п'є, тільки п'є.
Прийде додому, жінку б'є,
Жінку б'є, жінку б'є.

Єсть у сусіда гарний син,
Гарний син, гарний син, –
Там-то хороший вражий син,
Вражий син, вражий син!

Личко біленьке, хоч малюй,
Хоч малюй, хоч малюй,
Губки рум'яні, хоч цілуй,
Хоч цілуй, хоч цілуй!

Очі чорненькі, хоч дивись,
Хоч дивись, хоч дивись, –
Хлопець до серця, хоч тулись,
Хоч тулись, хоч тулись!

ОД КИЄВА ДО ЛУБЕН

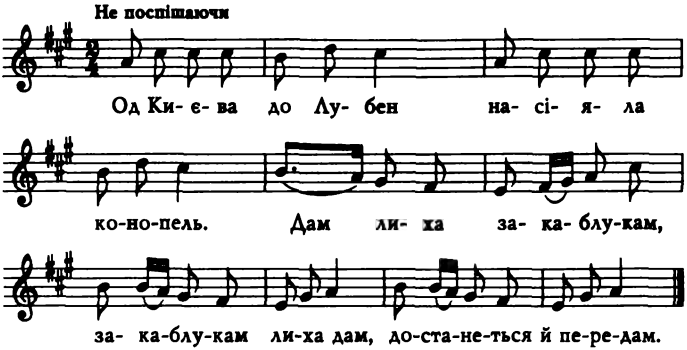

Од Києва до Лубен
Насіяла конопель.

Приспів:
Дам лиха закаблукам,
Закаблукам лиха дам,
Достанеться й передам.

Од Ніжина до Прилуки –
Та побила закаблуки.

Приспів.

Од Полтави до Хорола –
Черевички попорола.

Приспів.

А мій батько чоботар
Черевички полатав.

Приспів.

ОД СЕЛА ДО СЕЛА

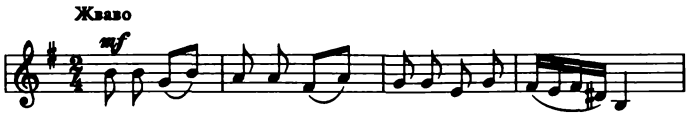

Од се- ла до се- ла та-нці та му- зи- ки:

ку-рку, я-йця про-да- ла – ма- ю че- ре- ви- ки.

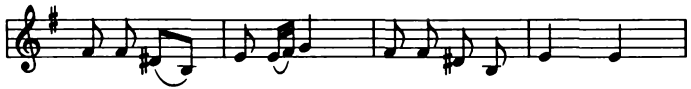

Од се- ла до се-ла бу-ду та-нцю- ва- ти:

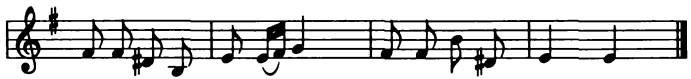

ні ко-ро-ви, ні во-ла – о- ста-ла-ся ха- та.

Од села до села
Танці та музики:
Курку, яйця продала –
Маю черевики.
Од села до села
Буду танцювати:
Ні корови, ні вола –
Осталася хата.

Я оддам, я продам
Кумові хатину,
Я куплю, я зроблю
Яточку під тином;
Торгувать, шинкувать
Буду чарочками,
Танцювать та гулять
Таки з парубками.

Ох ви, дітки мої,
Мої голуб'ята,
Не журіться, подивіться,
Як танцює мати.
Сама в найми піду,
Діток в школу оддам,
А червоним черевичкам
Таки дам, таки дам!

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

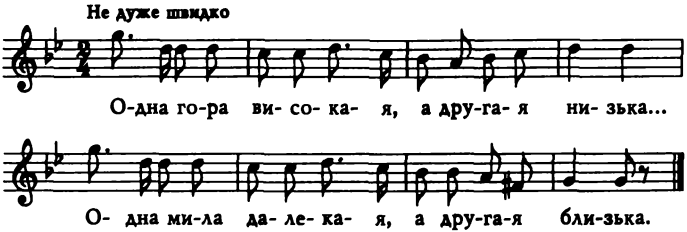

Одна гора високая,
А другая низька...
Одна мила далекая,
А другая близька.

У цієї близенької –
Воли та корови,
А в тієї далекої –
Та чорнії брови.

У цієї близенької –
Воли поздихають,
А в тієї далекої –
Брівки не злиняють.

У цієї близенької –
Рушник на кілочку,
А в тієї далекої –
Брови на шнурочку.

Ой я цюю близенькую
Людям подарую,
А до тої далекої
Пішки помандрую!

ОЙ ВАЖУ Я, ВАЖУ

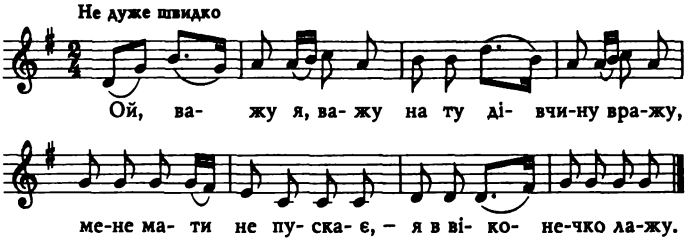

Ой, важу я, важу
На ту дівчину вражу,
Мене мати не пускає, –
Я в віконечко лажу.

Не ходи через лід,
Бо увалишся,
Ой люби, козаченьку,
Коли важишся.

Ой люби, козаченьку,
Поможи тобі, Боже,
Ой цілуй, моє серце,
Поки сон тебе зможе.

Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу – не чує,
Нехай здоров ночує.

Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу, да не йде,
Нехай же він пропаде.

ОЙ, ДЖИҐУНЕ, ДЖИҐУНЕ

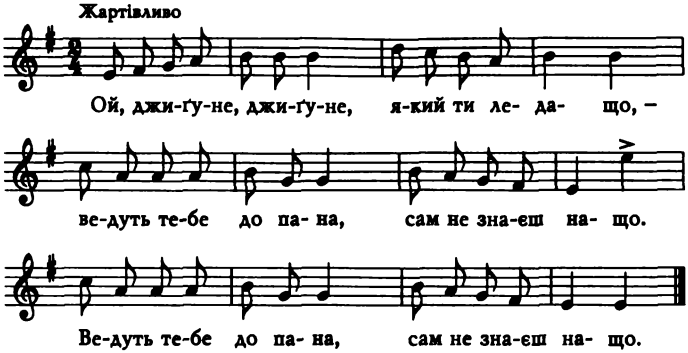

Ой, джиґуне, джиґуне,
Який ти ледащо, –
Ведуть тебе до пана, } *Двічі*
Сам не знаєш нащо.

Тоді будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги } *Двічі*
Диби надівати.

Ой, на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джиґуне, } *Двічі*
Молоді дівиці!

Ой, на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джиґуне,
Гарні молодиці! } *Двічі*

На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джиґуна,
Трохи ж я не вмерла. } *Двічі*

А у того джиґуна
Вишивані рукава,
А у мене, молодої,
Вишивані подола. } *Двічі*

Зеленая юпка,
Червона запаска:
"Люби ж мене, джиґуне,
Коли твоя ласка". } *Двічі*

Люби ж мене, джиґунець,
Пожартуймо, молодець:
"Бери мене за рученьку,
Веди мене у танець". } *Двічі*

А хто любить грибки,
А хто – печерички,
А хто любить дівки,
А я – молодички. } *Двічі*

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

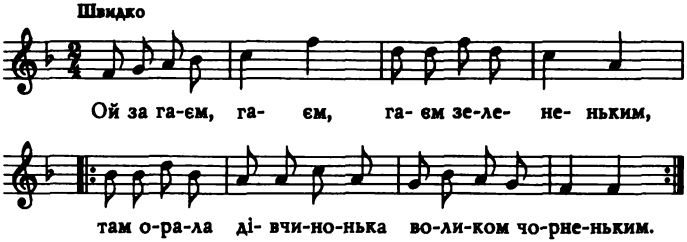

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким. } *Двічі*

Орала, орала,
Не вміла гукати.
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати. } *Двічі*

Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража ж його мати знає,
На що він моргає: } *Двічі*

Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови? } *Двічі*

Воли та корови
Усі поздихають,
Біле личко, чорні брови } *Двічі*
Повік не злиняють!

ОЙ ЗАГРАЛИ МУЗИКИ-МУЗИЧЕНЬКИ

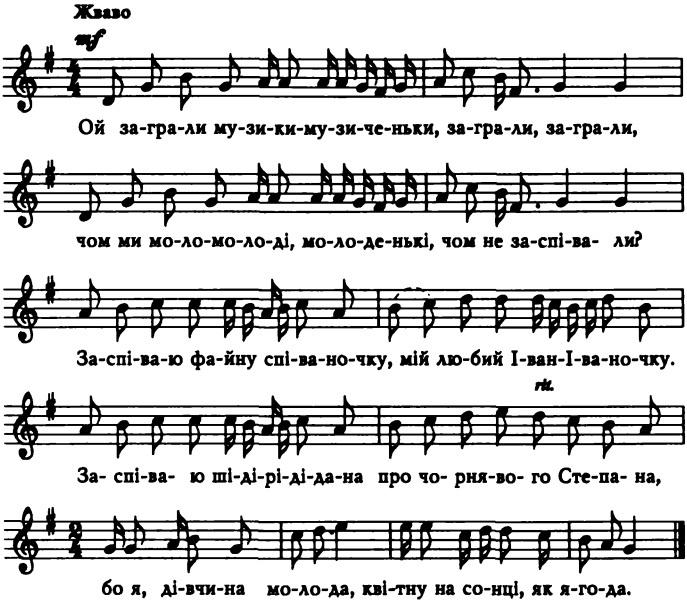

Ой заграли музики-музиченьки, заграли, заграли,
Чом ми моло-молоді, молоденькі, чом не заспівали?
Заспіваю файну співаночку, мій любий Іван-Іваночку.
Заспіваю ші-ді-рі-ді-да-на про чорнявого Степана,
Бо я, дівчина молода, квітну на сонці, як ягода.

Ой, що то ви зробили, дівчаточка, своїми косами?
Закрутили парубкам-легіникам голови безтями.
Я кучері маю, маю, маю, а коси я не зрубаю,
Бо то ті в завивках ходять, що красу свою наводять,
Бо я, дівчина молода, квітну на сонці, як ягода.

Нема того легіня-легіника, що я підстрижуся,
Без завивки я вам, я вам, молода, я вам сподоблюся.
Моє личко для Івана, чорні очки для Степана,
А губоньки є для того, що я буду жона його.
Бо я, дівчина молода, квітну на сонці, як ягода.

ОЙ ЗАЦВІЛА СИНЯ КВІТКА

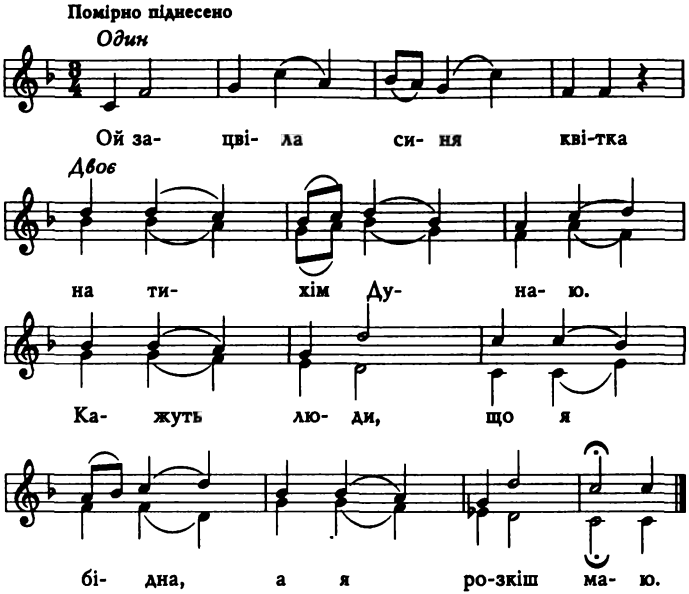

Ой зацвіла синя квітка
На тихім Дунаю.
Кажуть люди, що я бідна,
А я розкіш маю.

Ой пасла я корівоньки
Зрання до вечора,
Напасла ще й напоїла
Та й гоню додому.

Напасла ще й напоїла
Та й гоню додому,
Мені мати постелила –
Лягай спати, доню.

Ой спала я та й до рання
Та й ще хочу спати.
Мене мати рано будить –
Не хочу вставати.

Мене мати рано будить –
Я не хочу встати,
Устань, устань, моя доню,
Встань, доню, снідати.

Устала я, поснідала
Та й гоню на росу,
Рву барвінок, плету вінок,
Уплітаю в косу.

Коса ж моя русявая
У кучері в'ється,
А за мною молодою
Три козаки б'ється:

Їден каже – гарна дівка,
Другий каже – брава,
Третій каже – брав би її,
Каралів не має.

Почеплю я каралики
На білую шию –
Сватай мене ти, Семене,
Або ти, Василю.

Ой то ж бо та й не каралі,
То білая глина.
Підманила, піддурила
Хазяйського сина.

Я ж бо тебе не питаю,
Чи є в тебе поле?
А за мої каралики
Колька тебе коле.

ОЙ ЗНАТИ, ЗНАТИ

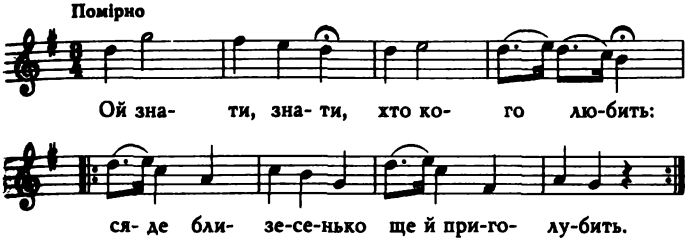

Ой знати, знати,
Хто кого любить:
Сяде близесенько
Ще й приголубить. } *Двічі*

Ой знати, знати,
В кого є дочки:
Втоптані стежечки
Через садочки. } *Двічі*

Ой знати, знати,
Хто не жонатий:
Білеє личенько,
Як в паненяти. } *Двічі*

Ой знати, знати,
Хто оженився:
Скорчився, зморщився
Та й зажурився. } *Двічі*

ОЙ ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ

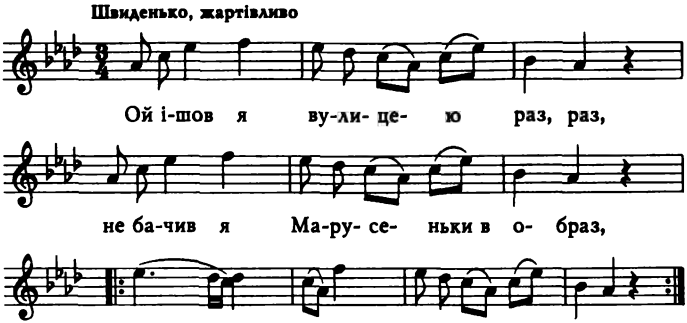

Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. } *Тричі*

Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі! } *Тричі*

Ой ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. } *Тричі*

Ой вернуся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. } *Тричі*

Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє, грюкну. } *Тричі*

Ой не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої шукай. } *Тричі*

Ой дай, мамо, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі. } *Тричі*

ОЙ КУМ ДО КУМИ ЗАЛИЦЯВСЯ

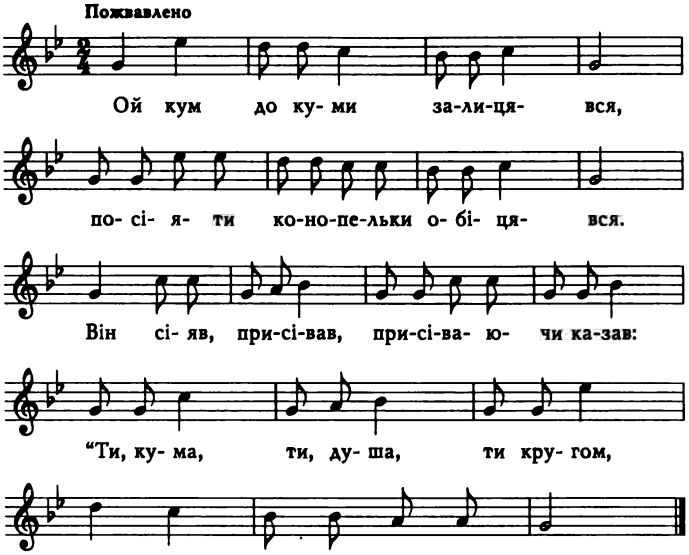

Ой кум до куми залицявся,
Посіяти конопельки обіцявся.
Він сіяв, присівав,
Присіваючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Вибрати конопельки обіцявся.
Він брав, вибирав,
Вибираючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Змолотити конопельки обіцявся.
Він їх молотив,
Молотячи говорив:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Вимочити конопельки обіцявся.
Він мочив, примочав,
Примочаючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Витіпати конопельки обіцявся.
Він тіпав, витіпав,
Витіпаючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Випрясти конопельки обіцявся.
Він пряв, випрядав,
Випрядаючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Їй наткати полотна обіцявся.
Він ткав, витикав,
Витикаючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Їй пошити сорочечку обіцявся.
Він шив, вишивав,
Вишиваючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

Ой кум до куми залицявся,
Одягнути сорочечку обіцявся.
Він її одягав,
Одягаючи казав:
"Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!"

ОЙ МАРІЧКО

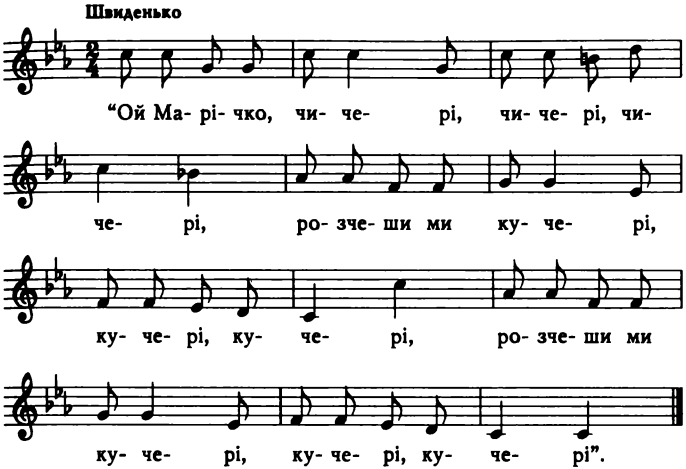

"Ой Марічко, чичері,
Чичері, чичері,
Розчеши ми кучері,
Кучері, кучері". } *Двічі*

"Я би тобі чесала,
Чесала, чесала,
Коби мати не знала,
Не знала, не знала. } *Двічі*

Мати буде дивити,
Дивити, дивити,
Як ся буду ганьбити,
Ганьбити, ганьбити". } *Двічі*

“На ти ружу червлену,
Червлену, червлену,
Розмаринку зелену,
Зелену, зелену”. } *Двічі*

ОЙ ЛОПНУВ ОБРУЧ

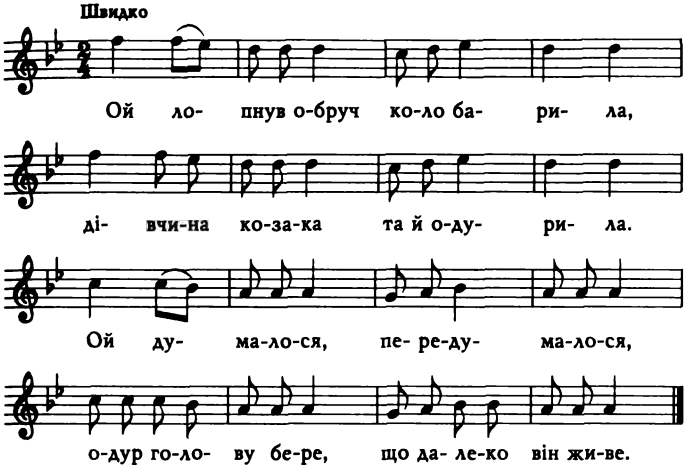

Ой лопнув обруч коло барила,
Дівчина козака та й одурила.

Приспів:
Ой думалося,
Передумалося,
Одур голову бере,
Що далеко він живе.

Ой чия ж це хата незаметеная,
Ой чия ж це дівчина незаплетеная?

Приспів.

Ой чия ж це хата незарубленая,
Ой чия ж це дівчина незарученая?

Приспів.

Ой лопнув обруч біля діжечки,
Дівчата мої, сироїжечки!

Приспів.

Ой лопнув обруч біля мазниці,
Дівчина козака вдарила по пиці.

Приспів.

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

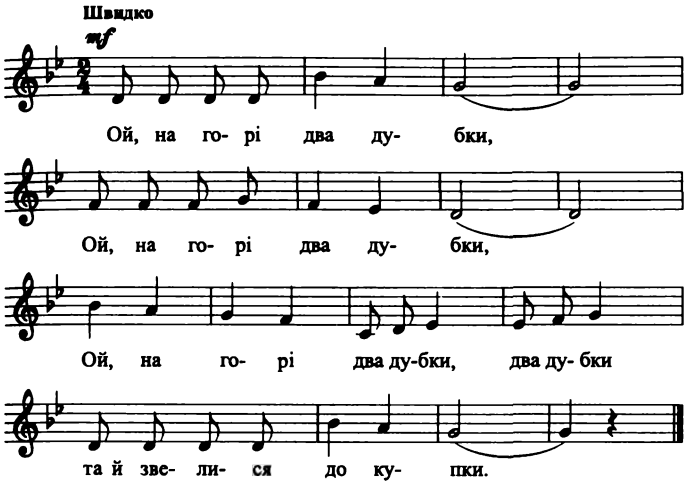

Ой на горі два дубки, } *Двічі*
Ой на горі два дубки, два дубки
Та й звелися до купки.

Вітер дуба хитає, } *Двічі*
Вітер дуба хитає, хитає –
Козак дівку питає:

"Ой, дівчино, чия ти? } *Двічі*
Ой, дівчино, чия ти, чия ти?
А чи вийдеш гуляти?"

"Ой, не питай чия я, } *Двічі*
Ой, не питай чия я, чия я –
Вийдеш ти, то вийду й я".

"А я в батька один син, } *Двічі*
А я в батька один син, один син –
Погуляти хоч би з ким".

"А я донька мамчина, } *Двічі*
А я донька мамчина, мамчина –
Цілуватись навчена".

ОЙ НА ГОРІ ЖИТА МНОГО

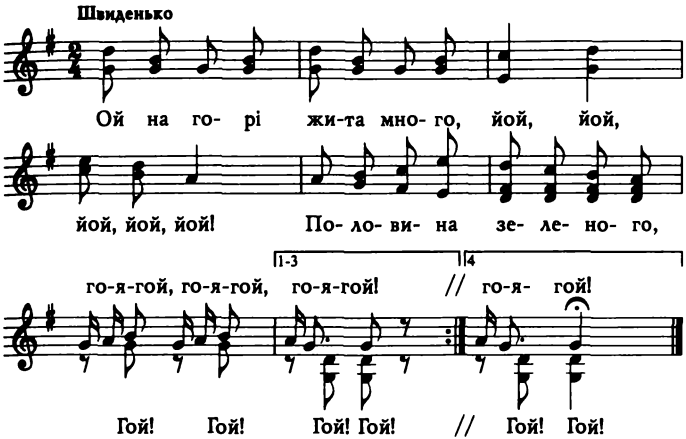

Ой на горі жита много,
Йой, йой, йой, йой, йой!
Половина зеленого,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Ішли його дівки жати,
Йой, йой, йой, йой, йой!
Та й забули серпи взяти,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Серпи взяли – хліб забули,
Йой, йой, йой, йой, йой!
Такі тоті женці були,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Кедь би його хлопці жали,
Йой, йой, йой, йой, йой!
Вни би йому ради дали,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ

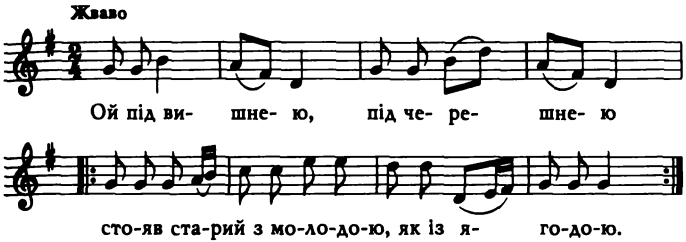

Ой під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодою,
Як із ягодою. } *Двічі*

І просилася,
І молилася:
"Пусти мене, старий діду,
На вулицю погулять!" } *Двічі*

"Ой і сам не піду,
І тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького,
Та й покинеш на біду. } *Двічі*

Куплю тобі хатку,
І ще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!" } *Двічі*

“Ой не хочу хатки,
Ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка, } *Двічі*
Ні вишневого садка!

Ой ти, старий дідуга,
Ізігнувся як дуга,
А я молоденька, } *Двічі*
Гуляти раденька!..”

ОЙ ПІД ГОРОЮ

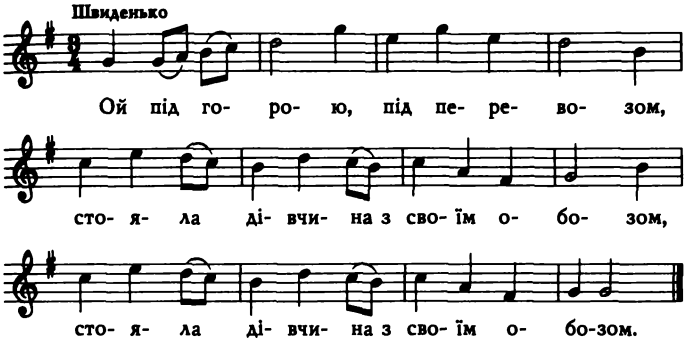

Ой під горою,
Під перевозом,
Стояла дівчина
З своїм обозом. } *Двічі*

"Дівчино моя,
Як собі маєш?
Дай мені бандуру,
Що сама граєш". } *Двічі*

"Прийди, козаче,
Пшеницю жати,
Дам тобі бандуру
На всю ніч грати. } *Двічі*

В мене бандура
З чистого злота,
Хто в неї грає, –
Бере охота. } *Двічі*

А в неї струни
Та не порвуться,
Як не підтягуй, –
Все піддаються". } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ДО МЛИНА

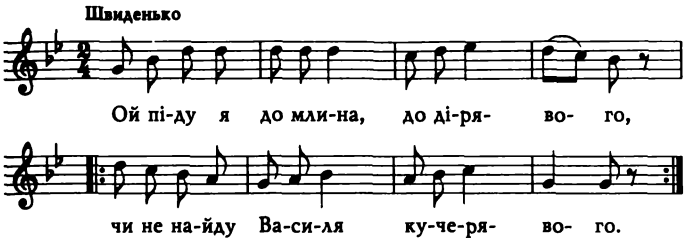

Ой піду я до млина,
До дірявого,
Чи не найду Василя
Кучерявого. } *Двічі*

Ой піду я до млина,
До дрантивого,
Чи не найду Василя
Чорнобривого. } *Двічі*

Борозенкою ішла,
Заросилася...
Вже я з своїм Василем
Посварилася. } *Двічі*

За пустеє, за пусте,
За пустесеньке,
Та й за теє яблучко
Червонесеньке. } *Двічі*

Та й за яблучко,
Та й за грушечку...
Перепроси ти мене,
Моя душечко! } *Двічі*

Та й за грушечку,
Та й за сливочку...
Перепроси ти мене,
Мій Василечку! } *Двічі*

Та й за сливочку,
Та й за зернятко...
Поцілуй же ти мене,
Моє серденько! } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ЛУГОМ, ЛУГОМ

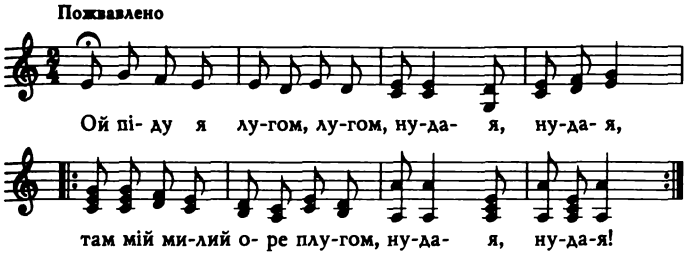

Ой піду я лугом, лугом,
Нуда-я, нуда-я,
Там мій милий оре плугом,
Нуда-я, нуда-я! } *Двічі*

Понесу я йому їсти,
Нуда-я, нуда-я,
Чи не скаже мені сісти,
Нуда-я, нуда-я! } *Двічі*

Він наївся, він напився,
Нуда-я, нуда-я,
Та й на ріллю покотився,
Нуда-я, нуда-я! } *Двічі*

"Чого лежиш, чом не́ ореш?
Нуда-я, нуда-я,
Чом до мене не говориш?
Нуда-я, нуда-я!" } *Двічі*

"Ой я лежу та й думаю,
Нуда-я, нуда-я,
Що погану жінку маю,
Нуда-я, нуда-я!" } *Двічі*

"Який тобі дідько винен,
Нуда-я, нуда-я,
Що ти гарний, чорнобривий,
Нуда-я, нуда-я! } *Двічі*

А я руда вродилася,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявому судилася,
Нуда-я, нуда-я. } *Двічі*

Не сватав ти мене вночі,
Нуда-я, нуда-я,
Не вилізли ж тобі очі,
Нуда-я, нуда-я!" } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ЧЕРЕЗ САД

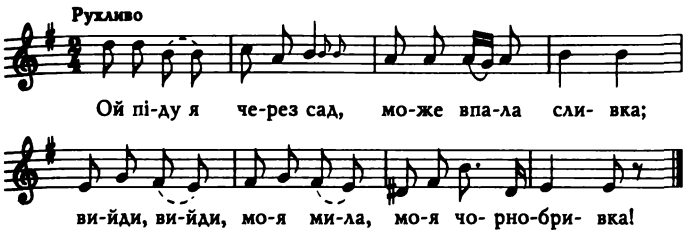

Ой піду я через сад,
Може впала сливка;
Вийди, вийди, моя мила,
Моя чорнобривка!

Ой чи ти, чи не ти
По воду ходила?
Ой чи ти, чи не ти
Фартух загубила?

"Ти до мене не ходи,
Я тобі не рівня,
Бо ти хлоп-мотузок,
Я з роду попівна.

Ой піду я до церковці
Богу ся молити;
Як подивлю ся на тебе,
Не мож ся хрестити.

Ой пішов я вулицею,
Було мені стидно:
Ніс я курку під пахвою –
Хвостик було видно.

Ой ходімо до попа,
Що ся в попа діє:
В попа кури поздихали,
А піп самий піє.

ОЙ ПОЇХАВ ЗА СНОПАМИ

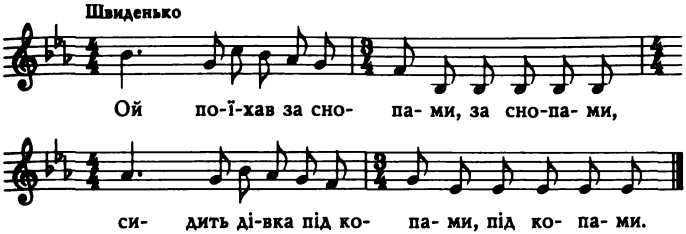

Ой поїхав за снопами, за снопами,
Сидить дівка під копами, під копами.

Я на неї задивився, задивився –
Полудрабок уломився, уломився.

Ой не жаль би мені воза, мені воза,
Коли б дівка була гожа, була гожа!

А то руда та погана, та погана,
Та й та воза поламала, поламала!

"Хоч я й руда та погана, та погана,
Так у мене батько багач, батько багач!

Сірі воли на оборі, на оборі,
А на шиї в мене дукач, в мене дукач!"

"Нехай тебе чорти знають, чорти знають
Із твоїми багачами, багачами!

Воли твої поздихають, поздихають,
Ти ж погана й з дукачами, з дукачами!”

ОЙ ПРОДАЛА ДІВЧИНА КУРКУ

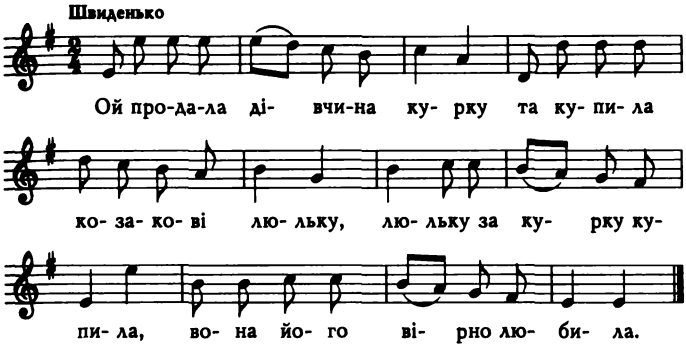

Ой продала дівчина курку
Та купила козакові люльку,
Люльку за курку купила,
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина гребінь
Та купила козакові кремінь,
Кремінь за гребінь купила,
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина юпку
Та купила козакові губку,
Губку за юпку купила,
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина сало
Та купила козаку кресало,
Кресало за сало купила,
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина душу
Та купила тютюну папушу,
Тютюну за душу купила,
Вона його вірно любила.

ОЙ СЛУЖИВ Я В ПАНА

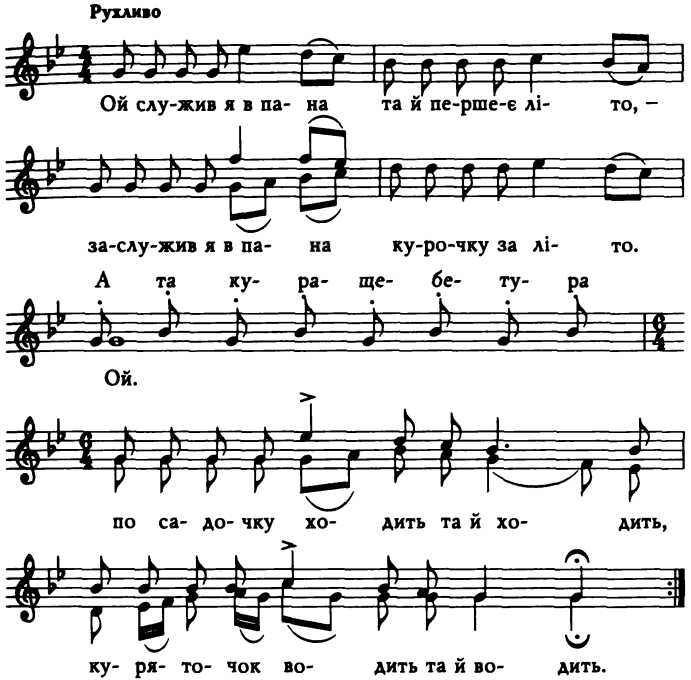

Ой служив я в пана
Та й першеє літо, –
Заслужив я в пана
Курочку за літо.

А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й другеє літо, –
Заслужив я в пана
Качечку за літо.

А те каче дрібно скаче,
А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й на третє літо, –
Заслужив я в пана
Гусочку за літо.

А та гуся, гуся-сюся,
А те каче дрібно скаче,
А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й четверте літо, –
Заслужив я в пана
Гиндика за літо.

А той гиндик, диндик-диндик,
А та гуся, гуся-сюся,
А те каче дрібно скаче,
А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й на п'яте літо, –
Заслужив я в пана
Барана за літо.

А той баран круторогий,
Поламав він пану ноги,
А той гиндик, диндик-диндик,
А та гуся, гуся-сюся,
А те каче дрібно скаче,
А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й на шосте літо, –
Заслужив я в пана
Дівчину за літо.

А те дівча напилося,
Впало з печі, забилося,
А той баран круторогий,
Поламав він пану ноги,
А той гиндик, диндик-диндик,
А та гуся, гуся-сюся,
А те каче дрібно скаче,
А та кура-щебетура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

ОЙ СУСІДКО, СУСІДКО

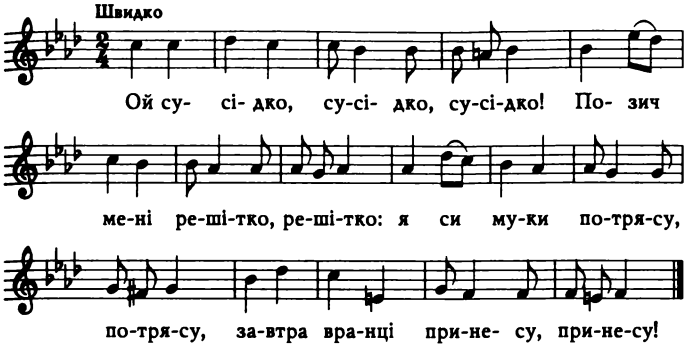

Ой сусідко, сусідко, сусідко!
Позич мені решітко, решітко:
Я си муки потрясу, потрясу,
Завтра вранці принесу, принесу! } *Двічі*

Ой венгерко, венгерко, венгерко!
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу,
Завтра тобі доручу, доручу! } *Двічі*

Ой дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний, мандрівний:
Я мандрую тут і там, тут і там,
Подобаюсь дівчатам, дівчатам! } *Двічі*

ОЙ ТАМ, НА ТОВЧКУ, НА БАЗАРІ

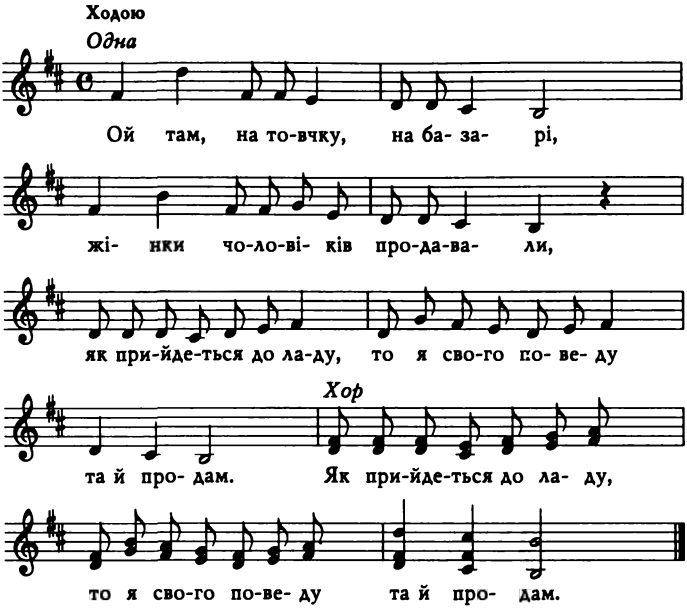

Ой там, на товчку, на базарі,
Жінки чоловіків продавали,
Як прийдеться до ладу,
То я свого поведу та й продам. } *Двічі*

Із лик мотузок ізсукала,
Взяла свого милого, залигала,
Та й повела на базар,
До терниці прив'язала. } *Двічі*

Як наїхало торгувальниць,
Як наїхало купувальниць,
Стали думать і гадать,
Що за цього мужа дать. } *Двічі*

А за цього мужа треба дати,
А за цього мужа треба дати:
Сорок коней вороних,
Ще й сто рублів золотих. } *Двічі*

Ой стала я, подумала:
З кіньми треба возиться,
А з грошима треба носиться,
А мій милий, чорнобривий,
До роботи нелінивий,
Він для мене знадобиться.

Він насіє, наоре,
Ні для кого, – для мене,
Ти мій милий, серденько,
Пожалію я тебе. } *Двічі*

ОЙ ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

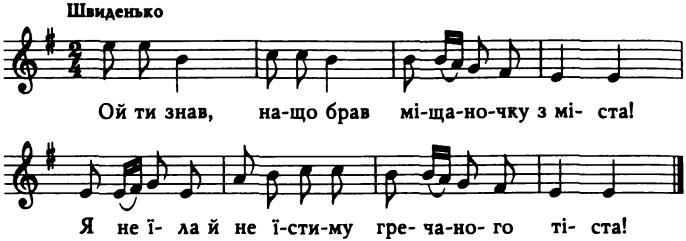

Ой ти знав, нащо брав
Міщаночку з міста!
Я не їла й не їстиму
Гречаного тіста!

Ой ти знав, нащо брав
Мене, невеличку!
Мене мати годувала,
Як перепеличку!

Ой ти знав, нащо брав –
Я не вмію жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати!

Ой ти знав, нащо брав –
Не вмію й косити:
Як не стане свого хліба,
Мусим попросити!

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

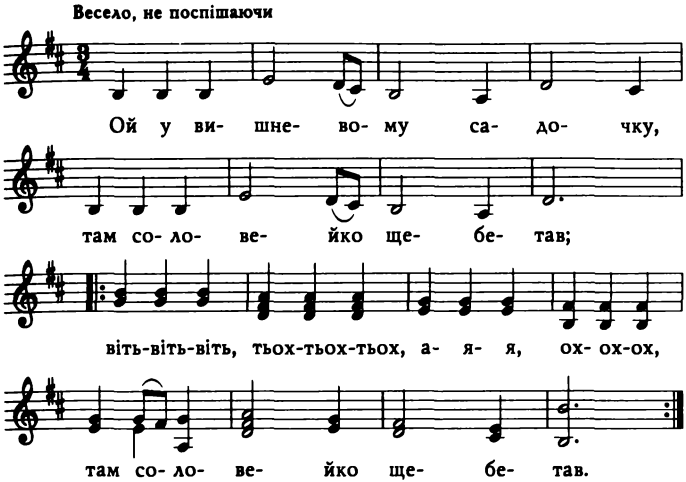

Ой у вишневому садочку,
Там соловейко щебетав;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав. } *Двічі*

Ой у зеленому садочку
Козак дівчину увіщав;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину увіщав. } *Двічі*

"Ой ти, дівчино чорноброва,
А чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
А чи підеш ти за мене?" } *Двічі*

"Моя матуся тебе знає:
Ти той козак, що все гуляє;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє." } *Двічі*

"А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою покохаюсь." } *Двічі*

ОЙ ХМАРИТЬСЯ – ДОЩ БУДЕ

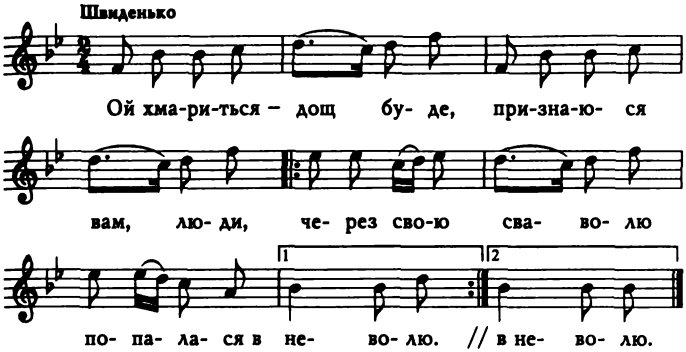

Ой хмариться – дощ буде,
Признаюся вам, люди,
Через свою сваволю
Попалася в неволю. } *Двічі*

Пішов милий в дорогу,
Я пропила корову,
Сіла собі, журюся:
За корову боюся. } *Двічі*

Прийшов милий з дороги,
А я йому – бух в ноги:
"Що ж я, милий, зробила,
Коровицю пропила!" } *Двічі*

Милий милу жалує,
Коровицю дарує:
“Пий, мила, здорова,
Буде друга корова.
Пий, мила, не біда –
Буде ціла череда”.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

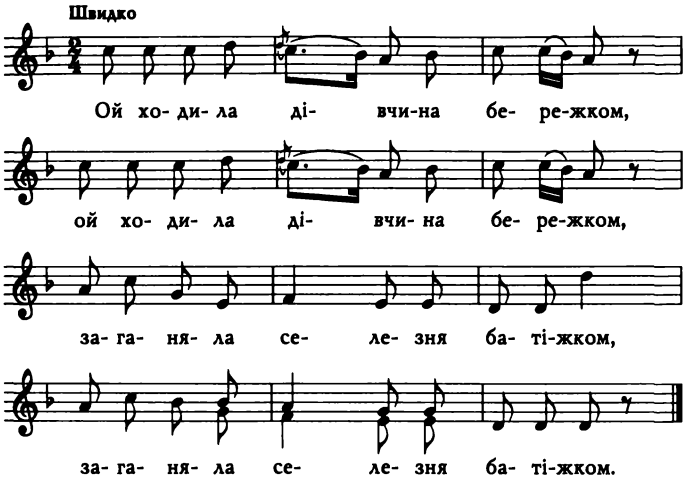

Ой ходила дівчина бережком, } *Двічі*
Заганяла селезня батіжком: } *Двічі*
"Іди, іди, селезню, додому, } *Двічі*
Продам тебе дідові старому". } *Двічі*
За три копи селезня продала, } *Двічі*
А за копу дударика найняла: } *Двічі*
"Заграй мені, дударику, на дуду, } *Двічі*
Нехай же я своє горе забуду". } *Двічі*
"Коли б тобі горенько да печаль, } *Двічі*
То б ти вийшов на вулицю та й кричав; } *Двічі*
А то ж тобі горенька немає, } *Двічі*
Ой хто ж тобі сі кучері звиває?" } *Двічі*
"Була в мене дівчина Уляна, } *Двічі*

1/ +5 5-437

Вона ж мені сі кучері звивала; } *Двічі*
Була в мене дівчина Орися, } *Двічі*
Тоді в мене сі кучері вилися; } *Двічі*
Була в мене дівчина Варвара, } *Двічі*
Вона ж мені сі кучері порвала; } *Двічі*
Була в мене дівчина паскуда, } *Двічі*
Вона ж мені сі кучері поскубла". } *Двічі*

ОЙ ЧОБОТИ, ЧОБОТИ ВИ МОЇ

Жваво. Весело

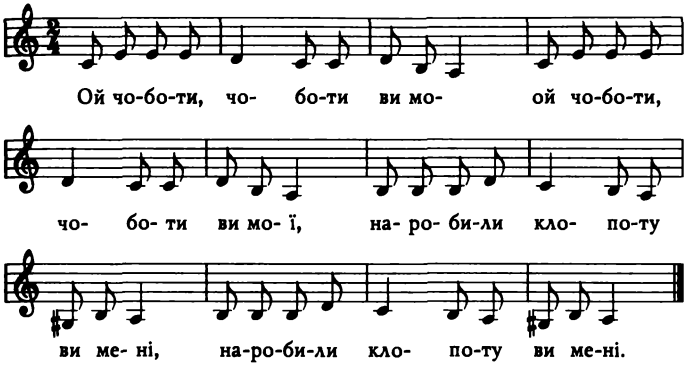

Ой чоботи, чоботи ви мої,
Ой чоботи, чоботи ви мої,
Наробили клопоту ви мені,
Наробили клопоту ви мені.

А то тії чоботи, що зять дав,
І за тії чоботи дочку взяв,
Ой чоботи, чоботи ви мої,
Наробили клопоту ви мені.

Ой за тую шкапину, шкапину
Узяв мою дитину, дитину,
Ой чоботи, чоботи ви мої,
Наробили клопоту ви мені.

ОЙ ЧОРНА Я СИ, ЧОРНА

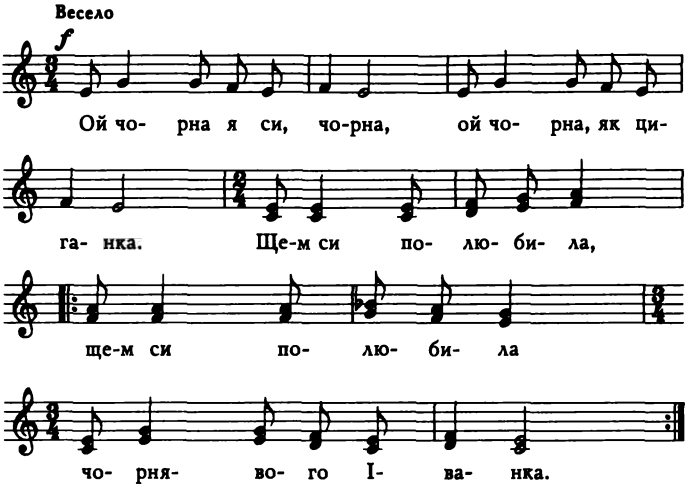

– Ой чорна я си, чорна,
Ой чорна, як циганка.
Ще-м си полюбила,
Ще-м си полюбила } *Двічі*
Чорнявого Іванка.

Іванка полюбила,
Іванка, та Іванка,
Високий та стрункий,
Високий та стрункий, } *Двічі*
Ще й на бороді ямка.

– Марічко, ти, Марічко,
Люблю я твою вроду,
Люблю дивитися,
Люблю дивитися,
Як ти ідеш по воду.

Двічі

– На горі два дубочки,
Обидва зелененькі,
Ми такі паровані,
Ми такі паровані,
Обоє чорнявенькі.

Двічі

ОЙ ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

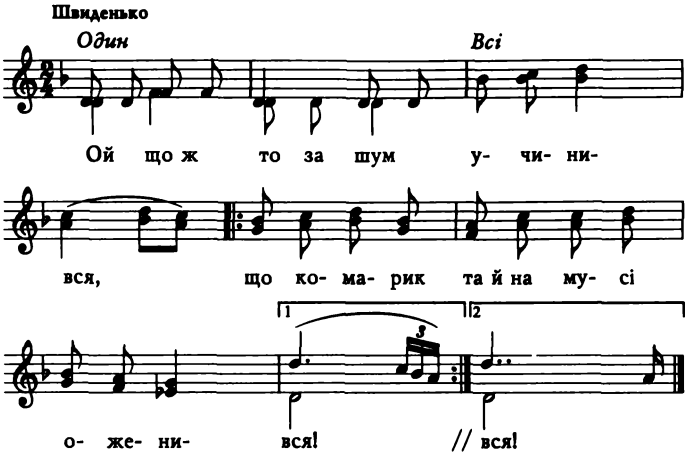

Ой що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й на мусі } *Двічі*
Оженився!

Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити-прясти } *Двічі*
Чоловічку.

Що не вміє шити-прясти,
Ні варити,
Що не вміє з комариком } *Двічі*
Добре жити.

Полетів же комар
В чисте поле,
В чистеє поле,
В зелену діброву. } *Двічі*

Ой сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки
По листочку. } *Двічі*

Де взялася
Шура-бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } *Двічі*

Ой упав же комар
На помості,
Потрощив, поломив
Ребра й кості. } *Двічі*

Прилетіла муха
Жалкувати:
"Ой де ж тебе, комарику,
Поховати?" } *Двічі*

"Поховай ти мене
В чистім полі
Та й висип мені
Високу могилу! } *Двічі*

Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили
Чудуватись! } *Двічі*

Ой що ж то лежить
За покійник?
Ой чи цар, чи гетьман,
Чи полковник? } *Двічі*

І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи
Полюбовник!" } *Двічі*

ОЙ Я ЗНАЮ, ЩО ГРІХ МАЮ

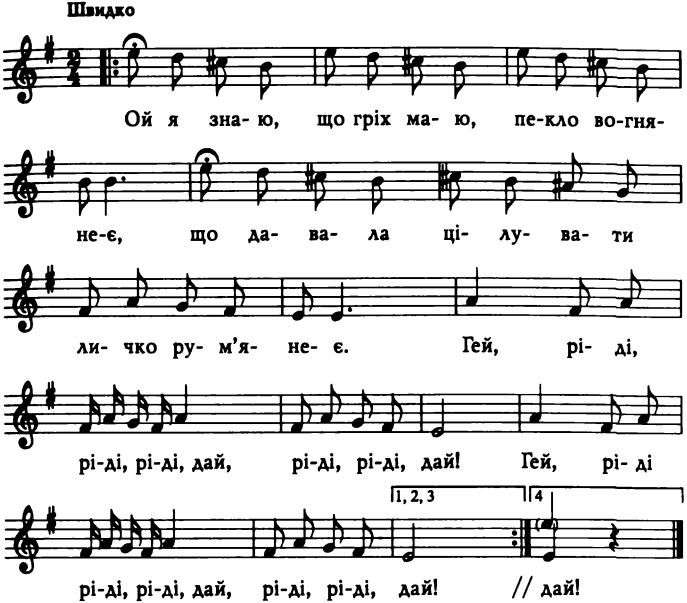

Ой я знаю, що гріх маю,
Пекло вогнянеє,
Що давала цілувати
Личко рум'янеє.

Приспів:
Гей, ріді, ріді, ріді, дай,
Ріді, ріді, дай! } *Двічі*

Кажуть люди, що суд буде,
Що будуть судити,
Коли б мені присудили
Всіх хлопців любити.

Приспів.

Полюбила я Миколу,
Йосипа, Івана,
Грицька, Дмитра ще й Андрія,
Федора й Степана.

Приспів.

Коли б мені пощастило
Василя зловити,
Я б не стала більше хлопцям
Голови крутити.

Приспів.

ОЧЕРЕТ ЛУГОМ ГУДЕ

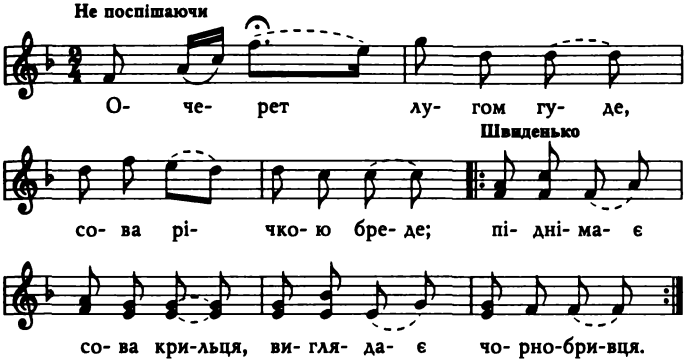

Очерет лугом гуде,
Сова річкою бреде;
Піднімає сова крильця,
Виглядає чорнобривця. } *Двічі*

Чорнобривець іде,
Чорнобривку веде:
"Будь здорова, дівчино,
Коли любиш мене. } *Двічі*

Ой ти, серце моє,
Чи ти любиш мене,
Чи ти любиш мене,
Чи ти підеш за мене?" } *Двічі*

"Я не серце твоє,
Я не люблю тебе,
Я не люблю тебе,
Я не піду за тебе!" } *Двічі*

"Чи я, мамо, не доріс,
Чи я, мамо, переріс,
Чи не рублена хата,
Що не люблять дівчата?" } *Двічі*

"Ой ти, синку, вже доріс,
І ти, синку, переріс,
В тебе рублена хата,
Та не люблять дівчата!" } *Двічі*

"В тебе стан, як у баби,
В тебе очі, як у жаби,
Руки, ноги, як у рака,
А сам рудий, як собака. } *Двічі*

І тонкий, і високий,
Ще й до того косоокий,
Ще й без верхньої губи,
Як цілуєш, видно зуби." } *Двічі*

ОЧЕРЕТ ТРІЩИТЬ

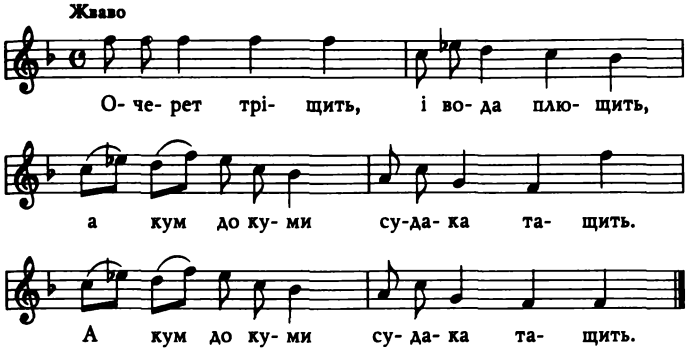

Очерет тріщить,
І вода плющить,
А кум до куми
Судака тащить. } *Двічі*

І кумочко,
І голубочко,
Звари мені судака,
Щоб і юшка була. } *Двічі*

І юшечка,
І петрушечка,
Кума моя, кума люба,
Кума-душечка. } *Двічі*

І пить будем,
І гулять будем,
А смерть прийде –
Помирать будем. } *Двічі*

ОЧЕРЕТОМ КАЧКИ ГНАЛА

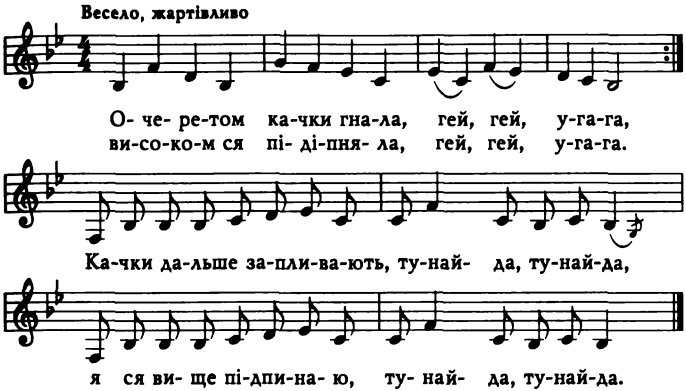

Очеретом качки гнала,
Гей, гей, у-га-га,
Високо-м ся підіпняла,
Гей, гей, у-га-га.
Качки дальше запливають,
Ту-най-да, ту-най-да,
Я ся вище підпинаю,
Ту-най-да, ту-най-да.

Ой там панок рибу вудить,
Гей, гей, у-га-га,
Та й з литок очей не зводить,
Гей, гей, у-га-га.
Та вдарили пана млости,
Ту-най-да, ту-най-да,
Затряслися панські кости,
Ту-най-да, ту-най-да.

Кричить панок під вербою,
Гей, гей, у-га-га:
– Закрий ноги пеленою,
Гей, гей, у-га-га.
– А тобі, як дуже бридко,
Ту-най-да, ту-най-да,
Закрий очі, то не видко,
Ту-най-да, ту-най-да.

Литки мої, як збанята,
Гей, гей, у-га-га,
Не для тебе, паненяти,
Гей, гей, у-га-га.
Литки мої не для пана,
Ту-най-да, ту-най-да,
Для косарика Степана,
Ту-най-да, ту-най-да.

ПІДКРУЧУ Я ЧОРНІЇ ВУСА

Не поспішаючи, грайливо

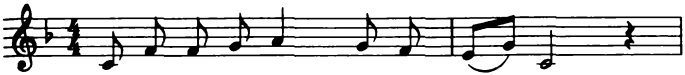

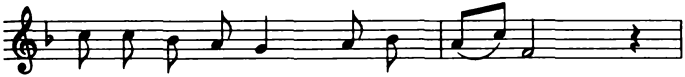

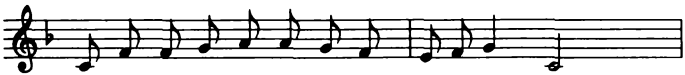

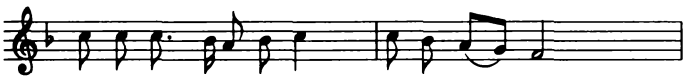

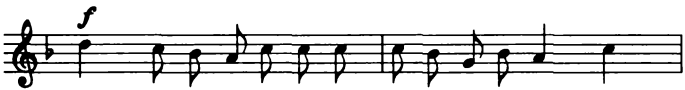

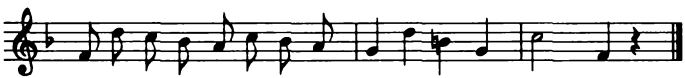

Підкручу я чорнії вуса,
Може гляне дівчина руса,
Чи Катруся, чи Ганнуся, чи Маруся,
Хоч підтоптаний, та все ж оженюся.

Приспів:
Чхать мені на ту біду,
Зовсім то не клопіт,
Що всі друзі поженились,
А я досі – хлопець.

Підкручу я чорнії вуса,
Між дівчат поважно пройдуся,
Озирнуся, повернуся, усміхнуся,
Ще не зовсім виліз чуб, – не журюся.

Приспів.

Підкрутив я чорнії вуса,
Не дивиться дівчина руса,
Ні Катруся, ні Ганнуся, ні Маруся,
Коли жодна не моргне, – не женюся.

Приспів.

ПІШЛА МАТИ НА СЕЛО

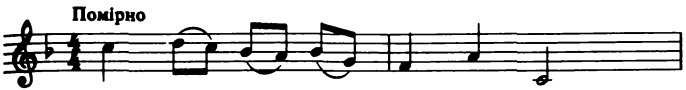

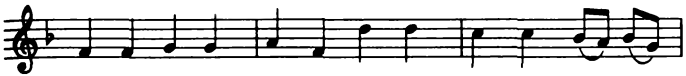

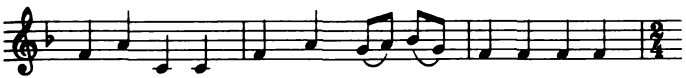

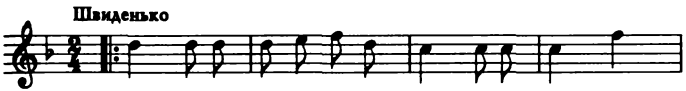

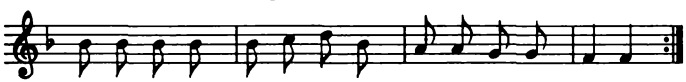

Пішла мати на село
Гречну муку добувати,
Гречаники учиняти,
Своїх діток годувати.

Приспів:
Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої білі,
Чогось мої гречаники
На скорині сіли.
Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої смачні,
Чогось мої гречаники
Не вдалися вдачні!

Молов батько, не віявши,
Пекла мати, не сіявши.
З помийниці воду брала,
Гречаники учиняла.

Приспів.

"Іди, старий, до криниці,
Іди за водою,
А ми зварим обідати
Удвох із кумою".

Приспів.

Зараз кашу без пшона,
Без солі зварила
І без хліба татусенька
Їсти посадила.

Приспів.

Сидить тато в кінці стола,
Опустивши вуха, –
Усякому так буває,
А хто жінок слуха.

Приспів.

ПІШОВ БИ Я ПОГУЛЯВ

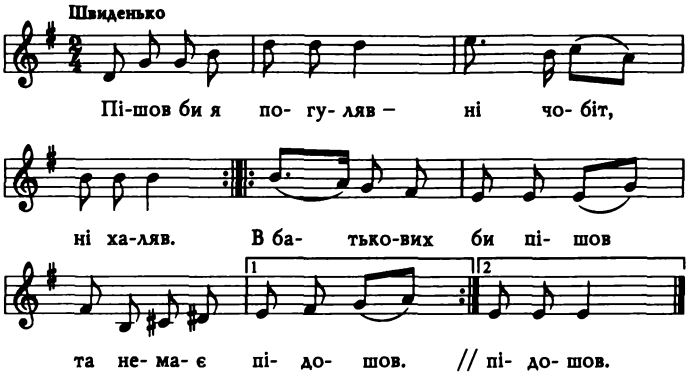

Пішов би я погуляв –
Ні чобіт, ні халяв. } *Двічі*

В батькових би пішов
Та немає підошов. } *Двічі*

Материних не хочеться,
Бо устілка волочиться, } *Двічі*

Сестра свої сховала,
Бо не їдна халява. } *Двічі*

А в невістки нові є,
Та невістка не дає, } *Двічі*

Брат свої позичав –
Мотузками пов'язав. } *Двічі*

ПОДІЛЬСЬКИЙ ГОПАК

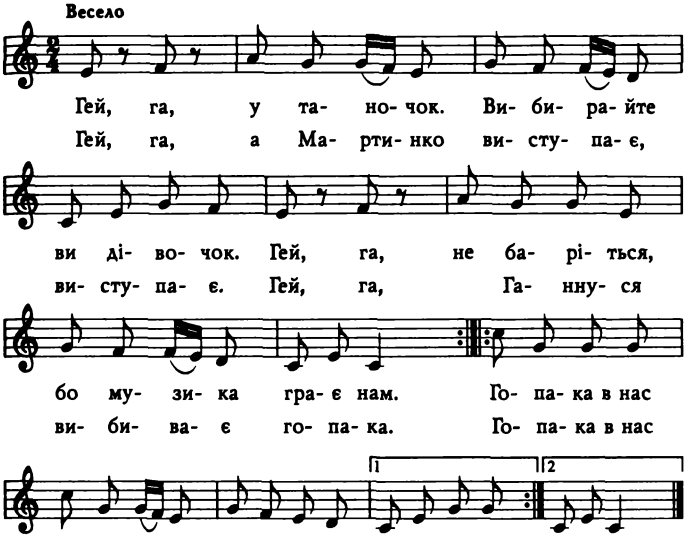

Гей, га, у таночок.
Вибирайте ви дівочок.
Гей, га, не баріться,
Бо музика грає нам.
Гей, га, а Мартинко
Виступає, виступає.
Гей, га, і Ганнуся
Вибиває гопака.

Приспів:
Гопака в нас на Поділлі
Всі танцюють на весіллі,
Гопака в нас на Поділлі
Всі танцюють, у-ха-ха!

Гей, га, у Гаврила
Голова вже закрутилась.
Гей, га, а Тетяна
Аж до рання витина.
Гей, га, що за диво –
В присядки пішов Данило.
Гей, га, у-ха-ха,
Так танцюють гопака!

Приспів.

Гей, га, кума куму
Підморгнула, підманула,
Гей, га, та й у танець
Потягнула, у-ха-ха.
Гей, га, сюди-туди,
Щоб побачили всі люди,
Гей, га, у-ха-ха,
Так танцюють гопака!

Приспів.

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

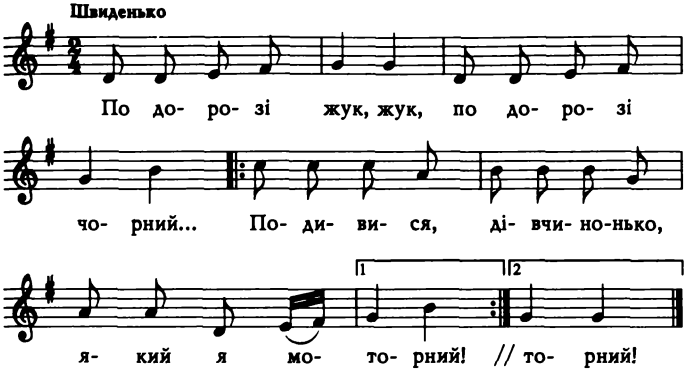

По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний! } *Двічі*

Який я моторний
І у кого вдався,
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженихався! } *Двічі*

По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку,
Яка я моторна! } *Двічі*

Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачиш – аж заплачеш, } *Двічі*
Що я вередлива!

ПОЗВОЛЬ МЕНІ, МАТИ

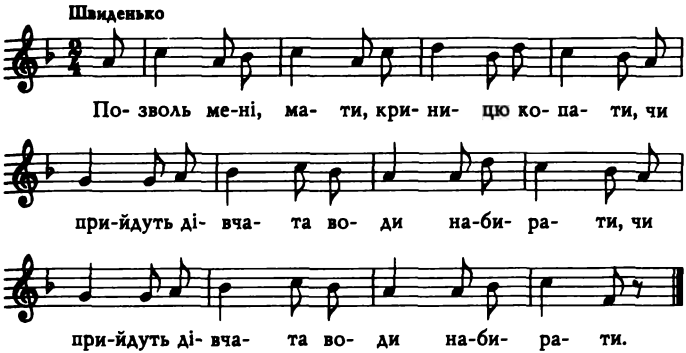

Позволь мені, мати, криницю копати,
Чи прийдуть дівчата води набирати. } *Двічі*

Усі дівки прийшли води набирати,
А моєї милої не пускає мати. } *Двічі*

Позволь мені, мати, горілку тримати,
Чи прийдуть дівчата пити та гуляти. } *Двічі*

Усі дівки прийшли пити та гуляти,
А моєї милої не пускає мати. } *Двічі*

Позволь мені, мати, за жарти вмирати,
Чи прийдуть дівчата на смерть наряджати. } *Двічі*

Усі дівки прийшли на смерть наряджати,
А моєї милої не пускає мати. } *Двічі*

"Ой мамо, матусю, яка ти невірна,
А в мого милого провід на подвір'ї". } *Двічі*

"Іди, іди, доню, іди, не барися,
На нашім порозі богу помолися". } *Двічі*

А мила пішла та й заголосила,
За свого милого та й бога просила: } *Двічі*

"Оці білі ручки мене обіймали;
Оції устоньки мене цілували!" } *Двічі*

А милий схопився та й перехрестився:
"Слава тобі, господи, що я очутився". } *Двічі*

А вже ж тая слава по всім городочку,
Що жива із мертвим ходить по садочку. } *Двічі*

А вже ж тая слава по всім світі стала,
Що жива із мертвим на рушничок стала. } *Двічі*

ПРОДАЙ, МИЛИЙ, СИВІ БИЧКИ

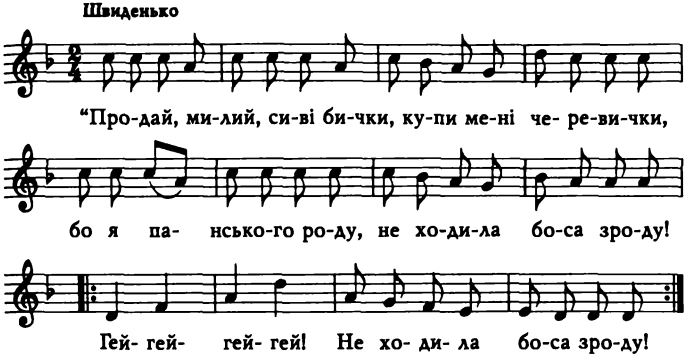

"Продай, милий, сиві бички,
Купи мені черевички,
Бо я панського роду,
Не ходила боса зроду!
Гей-гей-гей-гей! } *Двічі*
Не ходила боса зроду!

Продай, милий, дві телиці,
Купи мені дві спідниці,
Бо я панського роду,
Не ходила гола зроду!
Гей-гей-гей-гей! } *Двічі*
Не ходила гола зроду!

Продай, милий, кіш пшона,
Купи горілки й вина,
Бо я панського роду,
П'ю горілку, як воду!
Гей-гей-гей-гей!
П'ю горілку, як воду!" } *Двічі*

Як став милий продавати
Та на милу купувати, –
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити!
Гей-гей-гей-гей!
Ніщо дітям ізварити! } *Двічі*

"Чи ти, милий, іздурів,
Чи ти, милий, ізшалів?
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити!
Гей-гей-гей-гей!
Ніщо дітям ізварити!" } *Двічі*

Пішов милий на гору,
Найшов хомут та й дугу,
Притягає додому,
Затягає на милу.
Гей-гей-гей-гей!
Затягає на милу. } *Двічі*

"Ой ти, мила чорноброва,
Поїдемо в ліс по дрова!
Тпру, стій, моя люба,
Прив'яжу тебе до дуба!
Гей-гей-гей-гей!
Прив'яжу тебе до дуба!" } *Двічі*

Ой став милий дров рубати
Та на сонце поглядати,
А сонечко вже нерано,
А йому ще тих дров мало,
Гей-гей-гей-гей!
А йому ще тих дров мало. } *Двічі*

Милий в лісі походжає
Та все дрова ті рубає,
Сухесенькі відкидає,
А сиренькі накладає.
Гей-гей-гей-гей!
А сиренькі накладає. } *Двічі*

Їде милий під гору,
Вдарив милу по чолу:
"Гов, помалу, чорноброва,
Перевернеш мені дрова!
Гей-гей-гей-гей!
Перевернеш мені дрова!" } *Двічі*

Приїхав він до воріт,
Дав їй їсти околіт...
"Ой ти даєш мені їсти,
А я б рада трохи сісти!
Гей-гей-гей-гей!
А я б рада трохи сісти! } *Двічі*

Продай, милий, черевички,
Купи собі сиві бички,
Бо я панського роду,
Не ходила в возі зроду!
Гей-гей-гей-гей!
Не ходила в возі зроду!" } *Двічі*

РАЗ ПРИХОДЖУ Я ДОДОМУ

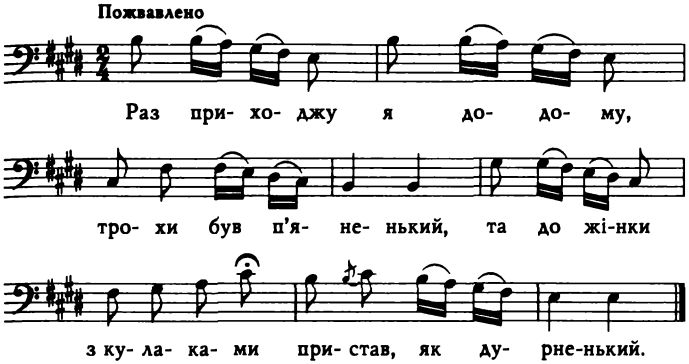

Раз приходжу я додому,
Трохи був п'яненький,
Та до жінки з кулаками
Пристав, як дурненький.

"Чого, кажу, губи дмеш,
Чого сердишся,
Чом до мене не говориш,
Не повернешся?

Кидай гребінь, годі прясти,
Давай їсти, пити,
Ти не дми губів на мене,
А то буду бити".

Перестала жінка прясти,
Як ухватить днище
Та за мною, а я з хати
Утік на горище.

Як тікав же я нагору,
Потяг і драбину,
Бо якби була догнала, –
Перебила б спину.

Розкричалась жінка в сінях:
"Сякий-такий, проучу!"
А я нагорі в полові
Лежу собі та й мовчу.

Послухайте, люди добрі,
Що жінка зробила:
Сама лягла в хаті спати,
Мене не пустила.

На другий день рано-вранці
Піч жінка топила
Та із сиром вареничків
Собі наварила.

Дала й мені вареничок, –
Внесла ізнадвору,
Настромила на рогач,
Подала нагору.

Дала один вареничок
Ще й дві варениці,
А третьою навкидя
Вдарила по пиці.

Може й вам кому прийдеться
П'яному бувати, –
Не займайте своїх жінок,
Краще лягай спати.

РАЗ Я В ВОЛОСТІ СУДИВСЯ

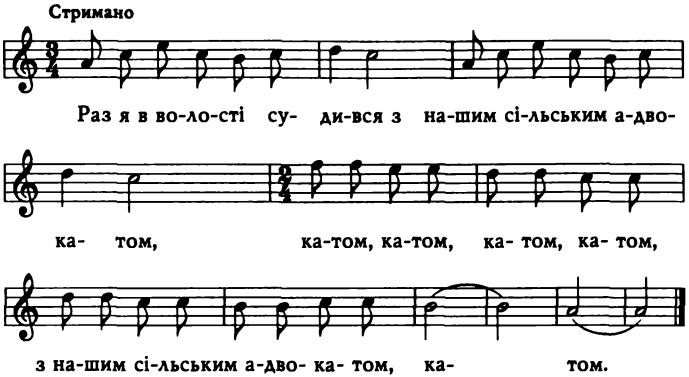

Раз я в волості судився
З нашим сільським адвокатом,
Катом, катом, катом, катом,
З нашим сільським адвокатом,
Катом.

Нас судили судді вбрані,
В сукні, чоботи сап'яні,
П'яні, п'яні, п'яні, п'яні
В сукні, чоботи сап'яні,
П'яні.

Вони довго засідали,
Поки діло розібрали,
Брали, брали, брали, брали,
Поки діло розібрали,
Брали.

А як діло розібрали,
По закону все зробили,
Били, били, били, били,
По закону все зробили,
Били.

ДЕ ТЕРНЯ, ДЕ ТЕРНЯ (РЕМЕТА)

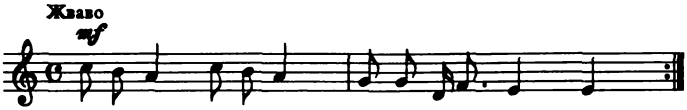

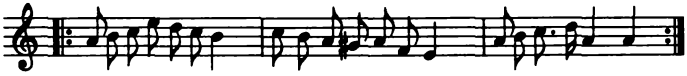

Де терня, де терня,
А в Реметі терня. } *Двічі*
А в Реметі дівчата, –
Ружа біла лелія, – } *Двічі*
Горіхове зерня.

Горіхове зерня,
Лем на куштування. } *Двічі*
А в Реметі дівчата, –
Ружа біла лелія, – } *Двічі*
Лем на любування.

А село Ремета
На ямі, на ямі. } *Двічі*
Такі в ньому дівчата, –
Ружа біла лелія, – } *Двічі*
Як намальовані.

Горі йду, долу йду,
Моя хата крайня. } *Двічі*

Ой люблять мене хлопці, –
Ружа біла лелія, –
Бо я така файна. } *Двічі*

СВАТАВ МЕНЕ ПОПІВ СИН

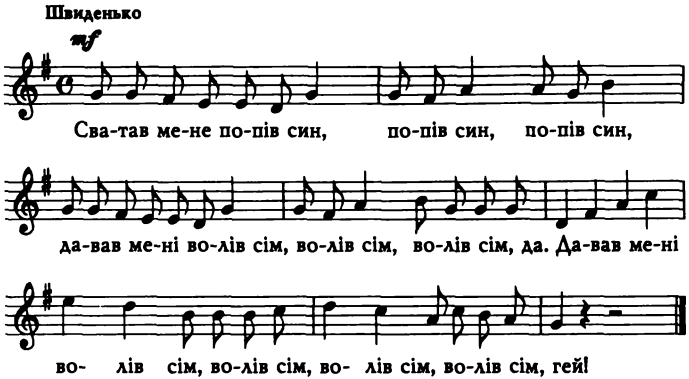

Сватав мене попів син, попів син, попів син,
Давав мені волів сім, волів сім, волів сім, да.
Давав мені волів сім, волів сім, волів сім, волів сім, гей!

Я сьомого продала, продала, продала,
Погонича найняла, найняла, найняла, да.
Погонича найняла, найняла, найняла, найняла, гей!

Погоничу молодий, молодий, молодий,
Веди воли до води, до води, до води, да.
Веди воли до води, до води, до води, до води, гей!

Поки волик воду п'є, воду п'є, воду п'є,
Дівка хлопця цілує, цілує, цілує, да.
Дівка хлопця цілує, цілує, цілує, цілує, гей!

Погоничу, люблю тя, люблю тя, люблю тя,
Сватай мене, піду я, піду я, піду я, да.
Сватай мене, піду я, піду я, піду я, піду я, гей!

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

Швиденько, жартівливо

Спать ме-ні не хо-че-ться, і сон ме-не не бе-ре,

та ні-ко-му при-го-рну-ти мо-ло- до- ме-не.

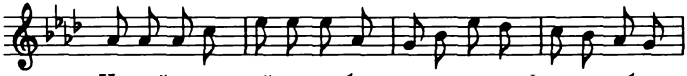

Не-хай ме-не той го-лу-бить, а хто ме-не ві-рно лю-бить;

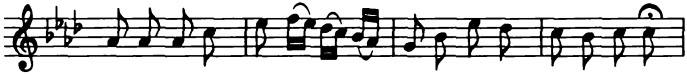

не-хай ме-не при-го-рта-є, хто ко-ха-ння в се-рці ма-є.

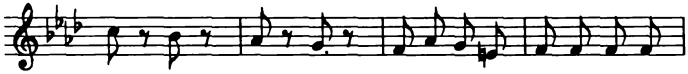

Ох, ох, ох, ох, хто ко-ха-ння в се-рці ма-є.

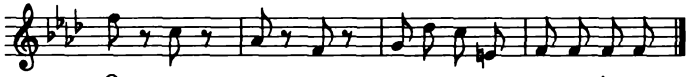

Ох, ох, ох, ох, хто ко-ха-ння в се-рці ма-є.

Спать мені не хочеться,
І сон мене не бере,
Та нікому пригорнути
Молодої мене.
Нехай мене той голубить,
А хто мене вірно любить;
Нехай мене пригортає,
Хто кохання в серці має.
Ох, ох, ох, ох,
Хто кохання в серці має. } *Двічі*

Із-під хмизу на піч лізу,
Аж луна по хаті йде.
А хто мене вірно любить,
Той на печі знайде.
Я на піч, а він за мною, –
Укриюся з головою;
Відчепися, препоганий.
Ох, ох, ох, ох,
Цілуватись незугарний. } *Двічі*

Жар, мати, капустицю,
Жар, мати, буряки,
Жаль мені покидати,
Чорноморських козаків.
Пусти ж мене, моя мати,
На вулицю погуляти,
На вулицю погуляти,
Коли хочеш зятя мати.
Ох, ох, ох, ох,
Коли хочеш зятя мати. } *Двічі*

СТЕЛИСЯ, БАРВІНКУ

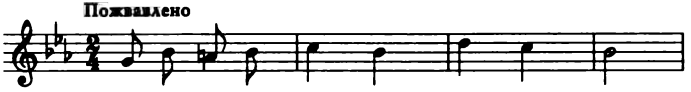

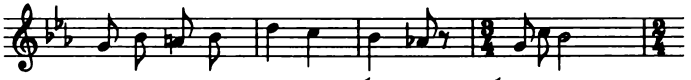

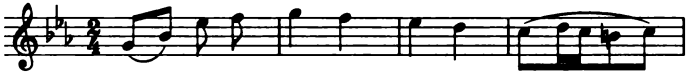

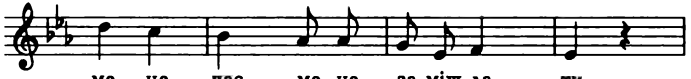

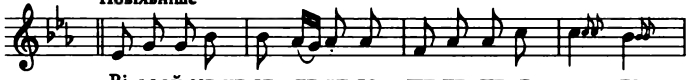

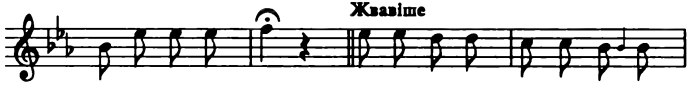

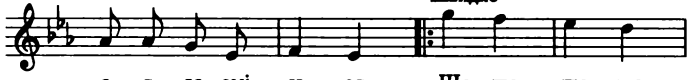

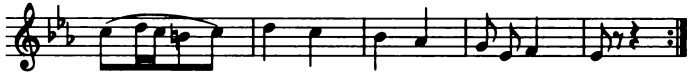

Стелися, барвінку, низенько;
Присунься, козаче, близько, близенько.
Ой мати, мати, мати,
Час мене, час мене заміж дати.

Віддай мене за такого,
Що не має вуса,
Він на мене за...
Він на мене заморгає,
А я засміюся.

Ще, ще, ще, ще, ще ближче,
Присунься ще ближче. } *Двічі*

Стелися, барвінку, ще нижче;
Присунься, козаче, ще бли... ще ближче.
Ой мати, мати, мати,
Час мене, час мене заміж дати.

Ой ти, доню, чорнобрива,
Ой ти, доню, уродлива,
Моя, доню, ой...
Доню, доню, жаль
Мені за тобою.

Ще, ще, ще, ще, ще ближче,
Присунься ще ближче. } *Двічі*

ТА ОРАВ МУЖИК КРАЙ ДОРОГИ

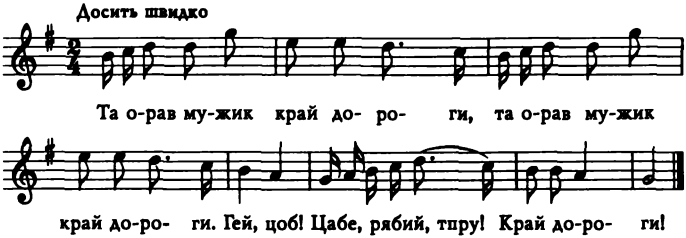

Та орав мужик край дороги. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Край дороги!

Та воли в його круторогі. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Круторогі!

А погоничі чорноброві. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Чорноброві!

Та поклав торбу при дорозі. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
При дорозі!

Та ішли дівки хустки прати. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Хустки прати!

Та вони в його торбу вкрали. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Торбу вкрали!

Не порожню ж бо – з пирогами. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
З пирогами!

Та не з простими пирогами. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Пирогами!

Та начинені горобцями. } *Двічі*
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Горобцями!

ТИ ДО МЕНЕ НЕ ХОДИ

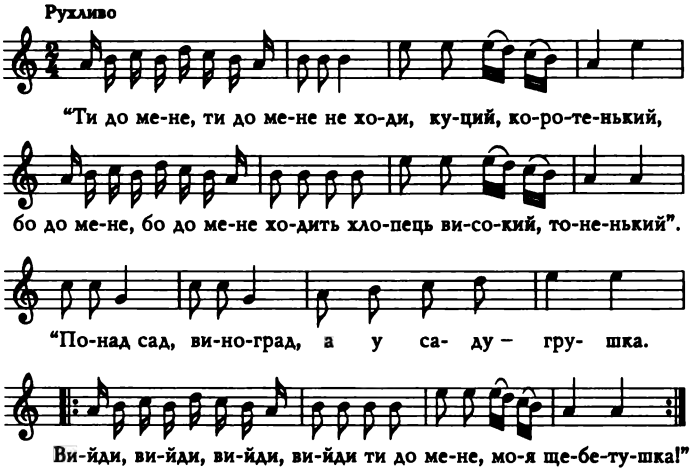

"Ти до мене, ти до мене не ходи, куций,
коротенький,
Бо до мене, бо до мене ходить хлопець
високий, тоненький".
"Понад сад, виноград, а у саду – грушка.
Вийди, вийди, вийди, вийди ти до мене,
моя щебетушка!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не міси
болота,
Я за тебе, я за тебе не піду, хоч би сь
був зі злота".
"Чи ти, мила, така гарна, чи мені здається?
Через тебе, через тебе, моя мила, спання
не береться!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не псуй
собі ночі,
Я за тебе, я за тебе не піду, бо ми ся
не хоче".
"Понад сад, виноград, а у саду – сливка.
Вийди, вийди, вийди, вийди ти до мене,
моя чорнобривка!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не псуй
собі ночі,
Я за тебе, я за тебе не піду, бо мати
не хоче.
Перестань, перестань до мене ходити:
Є у мене, є у мене гарний хлопець, буде
м'я любити!" } *Двічі*

ТИ СКАЗАЛА: "ПРИЙДИ, ПРИЙДИ"

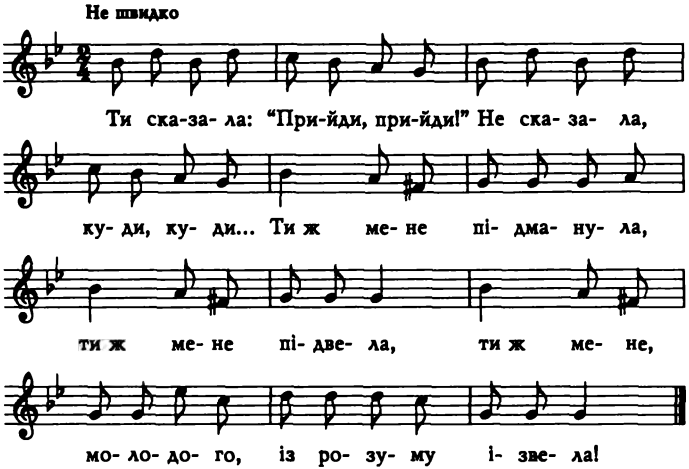

Ти сказала: "Прийди, прийди!"
Не сказала, куди, куди...

Приспів:
Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
Із розуму ізвела!

Ти казала в понеділок
Підем разом по барвінок.

Приспів.

Ти казала у вівторок
Поцілуєш разів сорок.

Приспів.

Ти казала у середу
Підем разом по череду.

Приспів.

Ти казала у четвер
Любить будеш як тепер.

Приспів.

У СУСІДА ХАТА БІЛА

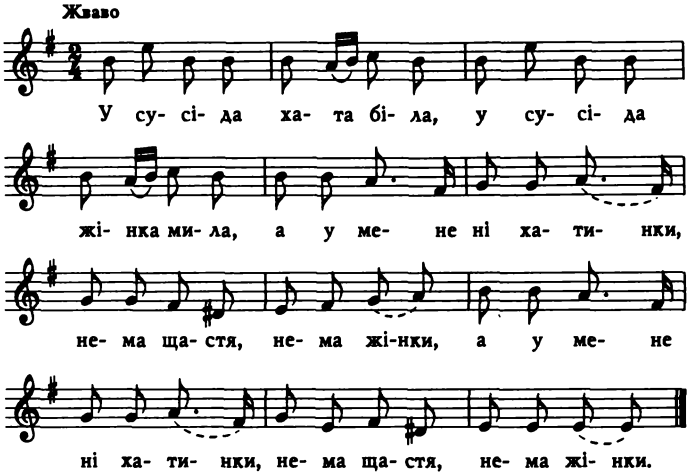

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки. } *Двічі*

Є у мене сусідонька –
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо боюсь туди ходить. } *Двічі*

Сідлай, хлопче, вороного,
А собі бери другого
Та поїдем погуляєм,
У сусіда побуваєм! } *Двічі*

“Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,
Ой яка ж ти гарнесенька,
Як сніжечок білесенька!” } *Двічі*

“Годі, годі жартувати,
Ось іде і стара мати!”
“Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю! } *Двічі*

Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу буть тобі ріднею,
Ти будь ненькою моєю!” } *Двічі*

УДОВИЦЮ Я ЛЮБИВ

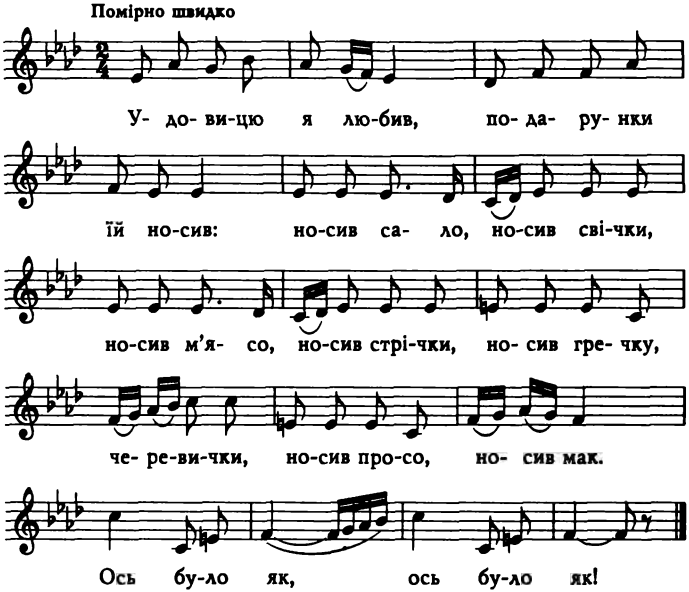

Удовицю я любив,
Подарунки їй носив:
Носив сало, носив свічки,
Носив м'ясо, носив стрічки,
Носив гречку, черевички,
Носив просо, носив мак.
Ось було як, ось було як!

Носив жито і пшеницю,
Кукурудзу, чечевицю,
Поросята і качата,
І курчата, і гусята,
Носив таки й грошенята
За чорнії бровенята.
Ось було як, ось було як!

А раз таки теля припер,
Доки допер, трохи не вмер!
А вона ж мені змінила
І панича полюбила.
Та хоч би вже було за що,
А то там таке ледащо,
Що тільки тьфу, що тільки тьфу!

А тепер я кричатиму,
На все село гукатиму:
Віддай сало, віддай свічки,
Віддай м'ясо, віддай стрічки,
Віддай гречку, черевички,
Віддай просо, віддай мак.
Ось тобі як, ось тобі як!

Віддай жито і пшеницю,
Кукурудзу, чечевицю,
Поросята і качата,
І курчата, і гусята,
Віддай мені все, що з'їла,
Віддай мені усе ціле!
Ось тобі що, ось тобі що!

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

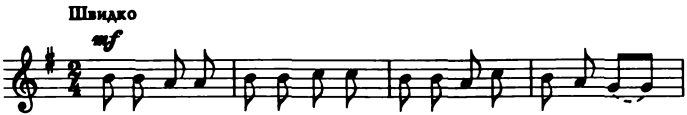

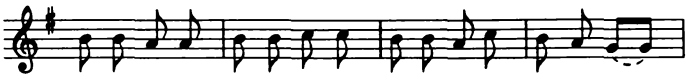

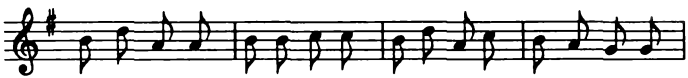

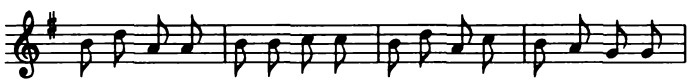

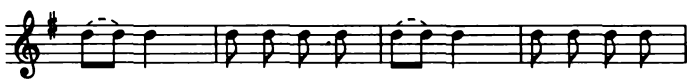

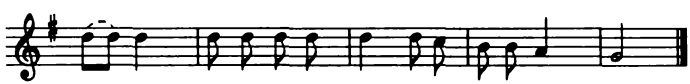

Давній дуже був Ярема, хатній господар дід жив.
Він з Явдохою своєю двадцять синів прижививе:
Грицька, Стецька, Опанаса, Петра, Карпа та ще й Власа,
Хому, Клима, Харитона, Левка, Савку, Дормедонта,
Івана, Давида, Романа, Демида,
Юхима, Трохима, Семена ще й Максима.

Поруч з ними жив дід Сергій, кривий, сліпий та ще й глухий.
Він із Веклою своєю двадцять дочечок прижив:
Хівpю, Христю, Катерину, Гальку, Гапку та Горпину,
Пріську, Вустю та Марину, Мотрю, Веклу та Орину,
Уляну, Явдоху, Одарку, Солоху,
Олену, Мар'яну, Степаниду ще й Тетяну.

Батьки й дітки дружно жили, разом їли, разом пили.
Жили собі та й раділи, одружить діток рішили.
Хівря пішла за Грицька, Христя собі за Стецька,
Опанас узяв Марину, а син Петро – Катерину.
Явдоху – за Давида, Солоху – за Демида,
Уляну – за Романа, Степаниду – за Івана.

Карпо узяв собі Гальку, віддали за Власа Гапку,
Харитон узяв Горпину, Дормедонт собі Орину.
Пріська пішла за Левка, Мотря й собі за Савка.
Хома з Вустею кохався, Клим із Веклою побрався,
Одарку – за Юхима, Мар'яну – за Трохима,
Олену – за Семена, а Тетяну – за Максима.

Тижнів три весілля грали, метелицю танцювали.
Гупали гопака, вибивали тропака.
На столі: поросята, сметана, качата,
Слив'янка, ковбаси, повен стіл всього.

Всі нарешті перепились, молоді всі – перебились.
Старі батьки посварились, між собою теж побились.
Частували стусанами, аж летіли вверх ногами,
Векла тиче свасі дулі, а в сватів по дві-три гулі.
Ярему – побили, Сергія – помили,
Комусь "під микитки" – поженились дітки.

Клим був дуже напідпитку, а з Хоми зробили клітку.
Обірвали коси Веклі, подуріли мов у пеклі.
А я бачу таку справу, та мерщій додому драла.
А додому, як прибіг, – лежав тиждень, мов без ніг.
На весіллі гуляв, всіх чортів споминав.
Ледве добрався – перетанцювався.

УМИРАЮ, МОЯ МАТИ, ВМИРАЮ, ВМИРАЮ

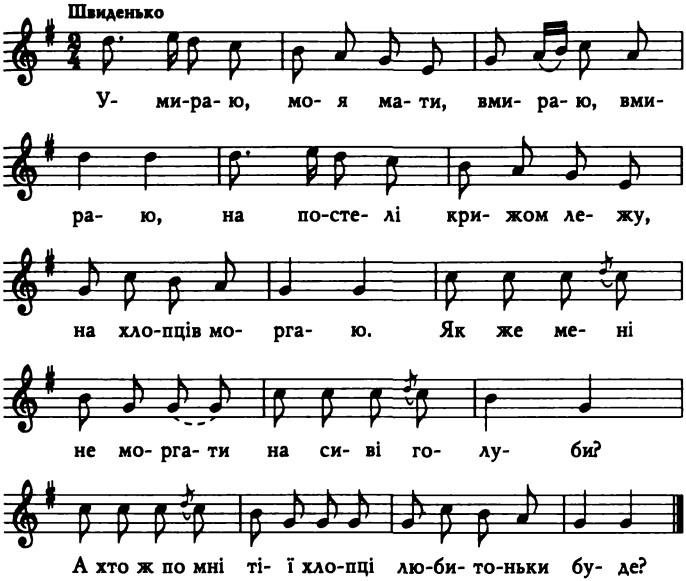

Умираю, моя мати, вмираю, вмираю,
На постелі крижом лежу, на хлопців моргаю.
Як же мені не моргати на сиві голуби?
А хто ж по мні тії хлопці любитоньки буде?

А в суботу на роботу голова боліла,
А в неділю на музики мало не злетіла.
А в суботу на роботу нехай іде мама,
А в неділю на музики вже я піду сама.

Як музика ладно грає, пусти мене, нене,
Бо мій любко не танцює, чекає на мене.
Мати моя старенька, мати моя, мати!
Не дай мені три дні їсти, а день погуляти.

Гуляй, доню, не бороню, тільки твого світа.
По чім будеш пам'ятати молоденькі літа?
Тепер мені погуляти, коли рідна мати
І постелить, і накриє – лягай, доню, спати!

Ой ніхто так не заграє, як Іван, весело,
А Йванову скрипку чути на десяте село!
А скрипочки із липочки, а струни з барвінку,
Як заграє, защебече, чути на Вкраїнку.

ХЛОПЦІ-МОЛОДЦІ

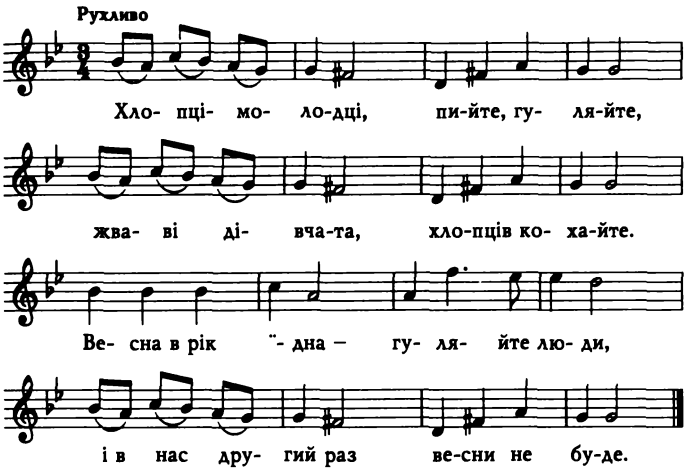

Хлопці-молодці, пийте, гуляйте,
Жваві дівчата, хлопців кохайте.
Весна в рік їдна – гуляйте люди,
І в нас другий раз весни не буде.

Шумує вино і мед, і пиво,
Шклянками хлопці, чарка – на диво.
Пийте за личко, за чорні брови,
Нехай дівчата будуть здорові.

Музи́ки грають, смичками мають,
Жваві дівчата на вас моргають.
Обійміть дівча, котра вам мила,
Танцюйте, хлопці, поки є сили.

Не знати, що рік дівчатам скаже,
Може не їдна косу зав'яже.
Може й з нас котрий піде між люди,
Зав'яже дівча – господар буде.

Тоді не пора буде гуляти,
Не буде пора хлопців кохати.
Весна в рік їдна – гуляйте люди,
І в нас другий раз весни не буде.

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

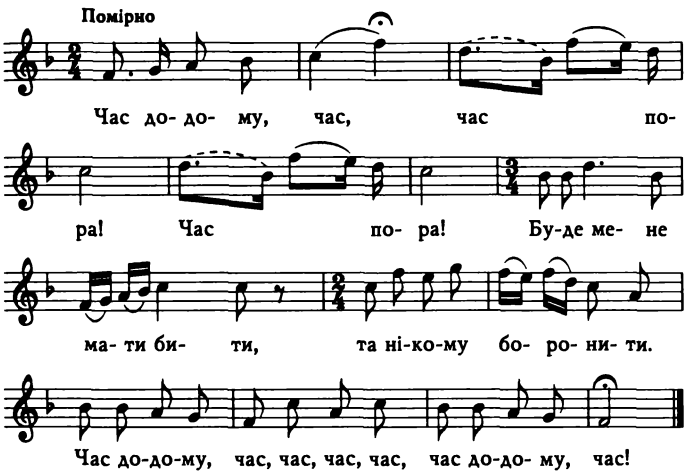

Час додому, час,
Час і пора! } *Двічі*
Буде мене мати бити,
Та нікому боронити.
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!

Додому іду,
Як риба пливу, } *Двічі*
А за мною, молодою,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.

Комарі гудуть,
Спати не дають. } *Двічі*
Ой уткну я головоньку
У ячмінну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!

ЧЕРЕВИЧКИ

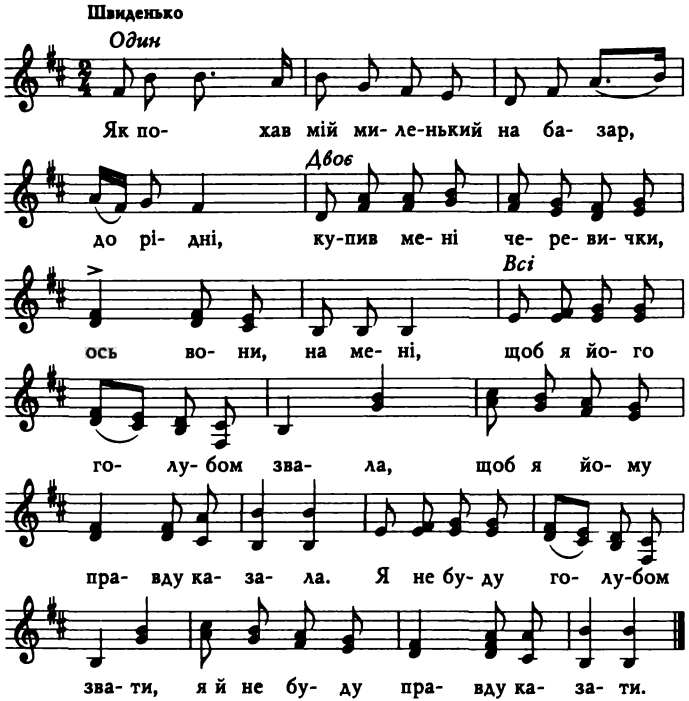

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені черевички,
Ось вони, на мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Я не буду голубом звати,
Я й не буду правду казати.

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені спідничку,
Ось вона, на мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Я не буду голубом звати,
Я й не буду правду казати.

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені фартушину,
Ось вона, на мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Я не буду голубом звати,
Я й не буду правду казати.

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені сорочину,
Ось вона, на мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Я не буду голубом звати,
Я й не буду правду казати.

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені хусточку,
Ось вона, на мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Я не буду голубом звати,
Я й не буду правду казати.

Як поїхав мій миленький
На базар, до рідні,
Купив мені нагаєчку,
Ось вона, мені,
Щоб я його голубом звала,
Щоб я йому правду казала.
Тепер буду голубом звати,
Тепер буду правду казати.

ЧЕРЕЗ ДОРОГУ – ТАМ КУМА МОЯ

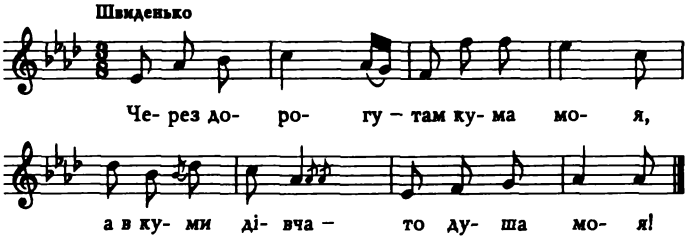

Через дорогу –
Там кума моя,
А в куми дівча –
То душа моя!

Піду до попа
Розпитаюся,
З куминим дівчам
Повінчаюся.

Дам тому попу
Пшениці копу,
Щоб мене звінчав
З куминим дівчам.

Піп не вінчає –
За сина чає,
Паламар буркоче –
За себе хоче!

Щоб тебе, попе,
Трясця напала,
Щоб тебе трясло –
Не перестало!

Щоб тебе трясло
Півтора року,
Щоб з тебе витрясло
Пшениці копу!

ЧИ НЕ ТОЙ ТО ОМЕЛЬКО

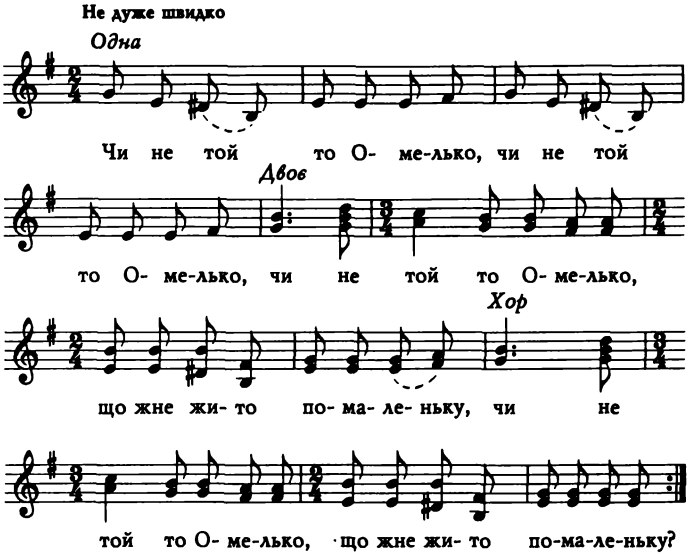

Чи не той то Омелько, } *Двічі*
Чи не той то Омелько,
Що жне жито помаленьку? } *Двічі*

Цілу жменю до смерку, } *Двічі*
Цілу жменю до смерку,
Жне Омелько в холодку. } *Двічі*

Він нажав півснопа, } *Двічі*
Він нажав півснопа,
Та й хвалиться, що копа. } *Двічі*

Він нажав цілий сніп, } *Двічі*
Він нажав цілий сніп,
Та й говорить – десять кіп. } *Двічі*

А як сяде за обід, } *Двічі*
А як сяде за обід –
Із Омелька ллється піт. } *Двічі*

Пообідавши, Омеля, } *Двічі*
Пообідавши, Омеля
Завалився спать в постелю... } *Двічі*

ЧОЛОВІЧЕ, ЧОЛОВІЧЕ

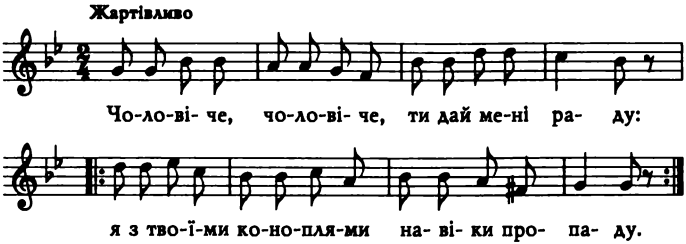

Чоловіче, чоловіче,
Ти дай мені раду:
Я з твоїми коноплями
Навіки пропаду. } *Двічі*

В людей було по сім кіп,
Та вже всі потерті,
А у мене одна горстка –
Ворота підперти. } *Двічі*

В людей було ще й побільш,
Та й тії потруться,
А у мене одна горстка, –
Горобці несуться. } *Двічі*

Як узялась я на три дні
Та й горстку потерла,
Бідна ж моя головонько,
Аж трохи не вмерла! } *Двічі*

Не сама ж я пряла:
Кума помагала,
А я кумі – миску муки
І два куски сала. } *Двічі*

Не сама й мотала:
Мала помічницю,
Дала їй миску муки
Та ще й паляницю. } *Двічі*

Не сама й звивала:
Наймала Данила,
Дала йому два золоті
Та ще й завинила... } *Двічі*

Наснувала полотна
Від порога до вікна...
Що ж мені за біда,
Як два лікті полотна! } *Двічі*

ЧОМ, ЧОМ НЕ ПРИЙШОВ

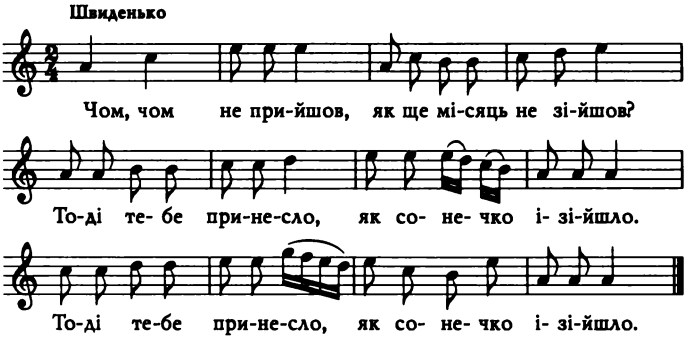

Чом, чом не прийшов,
Як ще місяць не зійшов?
Тоді тебе принесло,
Як сонечко ізійшло. } *Двічі*

Прийди, милий, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали. } *Двічі*

Чом, чом не прийшов,
Як я говорила?
А у мене цілу нічку
Свічечка горіла. } *Двічі*

ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА

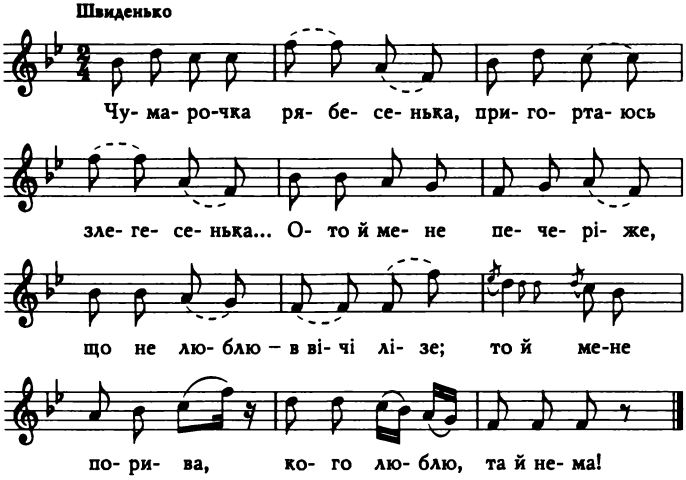

Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька...
Ото й мене пече-ріже,
Що не люблю – в вічі лізе;
То й мене порива,
Кого люблю, та й нема!

На тарілці два лини...
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прилини,
До серденька пригорни! } *Двічі*

Було в мене троє перснів,
Та всі й розкотились...
Було в мене три женихи,
Та всі показились. } *Двічі*

Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли,
Щоб не волочився! } *Двічі*

"Ой не ходи по льоду,
Бо завалишся!..
Чи ти ж мене вірно любиш,
Чи ти чванишся?" } *Двічі*

"Як я тебе не люблю,
Скарай мене, боже!
Буду тебе цілувати,
Поки сон ізможе!" } *Двічі*

І націлувався,
І намилувався,
Як у саду соловейко
Та й нащебетався. } *Двічі*

Я В МАТЕРІ ОДНА БУЛА

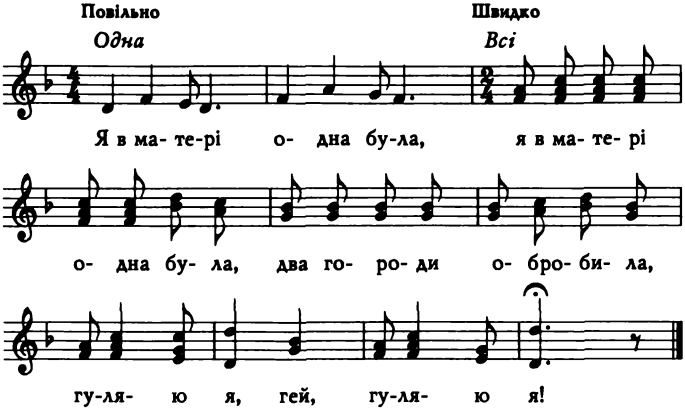

Я в матері одна була, } *Двічі*
Два городи обробила,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Два городи обробила, } *Двічі*
Одна диня уродила,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Повезла я продавати, } *Двічі*
Та й не знаю, що казати,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки люди ціну склали, } *Двічі*
То цигани диню вкрали,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Ой цигани, добрі люди, } *Двічі*
Ой що ж мені дома буде,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Приїхала я до хати, } *Двічі*
Та не знаю, що казати,
Гуляю я, гей, гуляю я!

На городі свині риють, } *Двічі*
Качки й гуси ложки миють,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Кури хату замітають, } *Двічі*
Хлопці в вікна заглядають,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки діжу замісила, } *Двічі*
Свиня двері прокусила,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Доки двері залатала, } *Двічі*
Свиня тісто розкидала,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки тісто позбирала, } *Двічі*
То дитина з печі впала,
Гуляю я, гей, гуляю я!

На городі квіти в'ються, } *Двічі*
А за мене хлопці б'ються,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Не бийтеся, нема за що, } *Двічі*
Хоч я гарна, та ледащо,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Я В СЕРЕДУ РОДИЛАСЯ

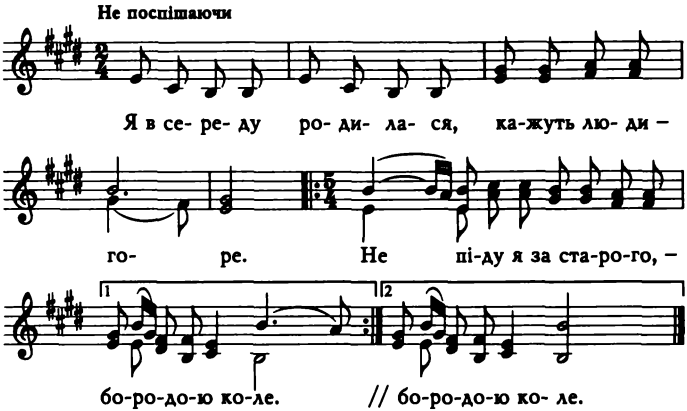

Я в середу родилася,
Кажуть люди – горе.
Не піду я за старого, –
Бородою коле. } *Двічі*

А піду я за такого,
Що не має й вуса, –
Він на мене кивне, моргне,
А я засміюся. } *Двічі*

Мела хату, мела сіни
Та й засміялася,
Вийшла мати воду брати
Та й догадалася. } *Двічі*

"Чого ж, доню, чого ж, доню,
Чого ти смієшся?
Полюбила козаченька
Та й не признаєшся. } *Двічі*

Ой ти, горо кам'яная,
Чом не лупаєшся,
Ой дівчино молодая,
Чом не признаєшся?" } *Двічі*

ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

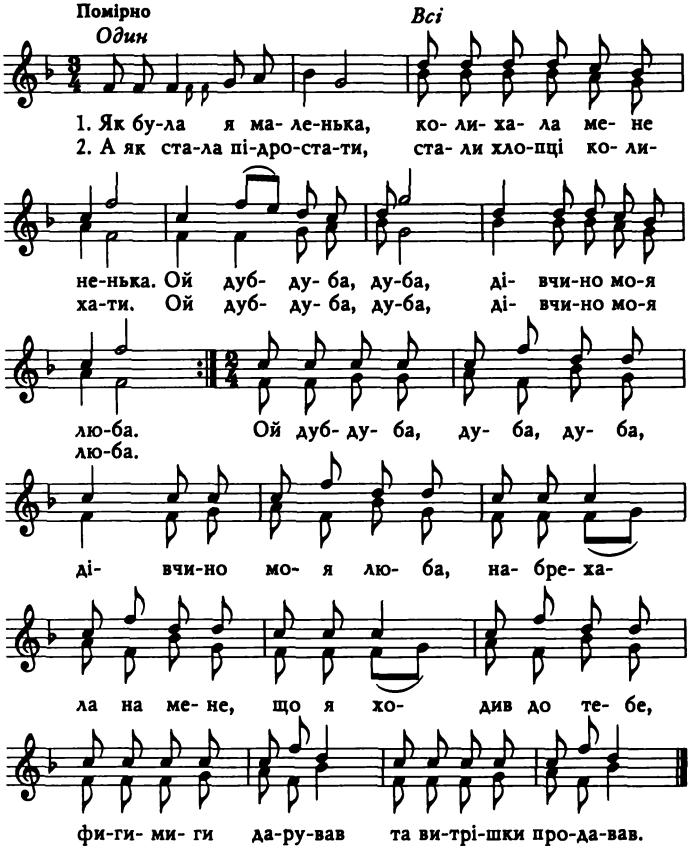

Як була я маленька,
Колихала мене ненька.
Ой дуб-дуба, дуба,
Дівчино моя люба.

А як стала підростати,
Стали хлопці колихати.
Ой дуб-дуба, дуба,
Дівчино моя люба.

Ой дуб-дуба, дуба, дуба,
Дівчино моя люба,
Набрехала на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував
Та витрішки продавав.

Попід тином біжить мати
Свою дочку переймати:
"Вернись, – каже, – чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?"
"На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!"

Танцювала, дріботіла,
Поки сама не схотіла,
Прокинулась – та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевички купила.

“Сюди, хлопці, всі до мене,
Чорні бровки у мене!”
“Нехай тобі лихо з ними,
Нащо маниш ти нас ними?”
“Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!”

ЯК ЗАСЯДЕМ, БРАТТЯ, КОЛО ЧАРИ

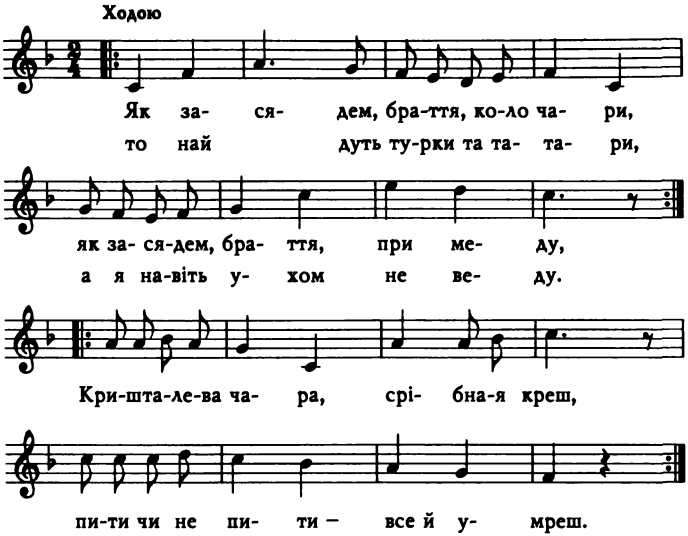

Як засядем, браття, коло чари,
Як засядем, браття, при меду,
То най ідуть турки та татари,
А я навіть ухом не веду.

Приспів:
Кришталева чара, срібная креш,
Пити чи не пити – все й умреш. } *Двічі*

На тім світі не дадуть горівки,
Ані пива, меду, ні вина,
Смоли трошки та тії дощівки, –
Пиймо ж, браття, пиймо все до дна!

Приспів.

Як засіли наші коло чари –
Петро, Павло, Хведір, Миколай,
Як смикнули тії шпагатівки,
То вони забули і про рай!

Приспів.

А як прийде, браття, костомаха,
А як прийде, браття, із косов,
Я їй скажу: "Будь здорова, свахо,
Випий, кумцю люба, ізо мнов!"

Приспів.

ЯК ІШОВ Я З ДЕБРЕЧИНА

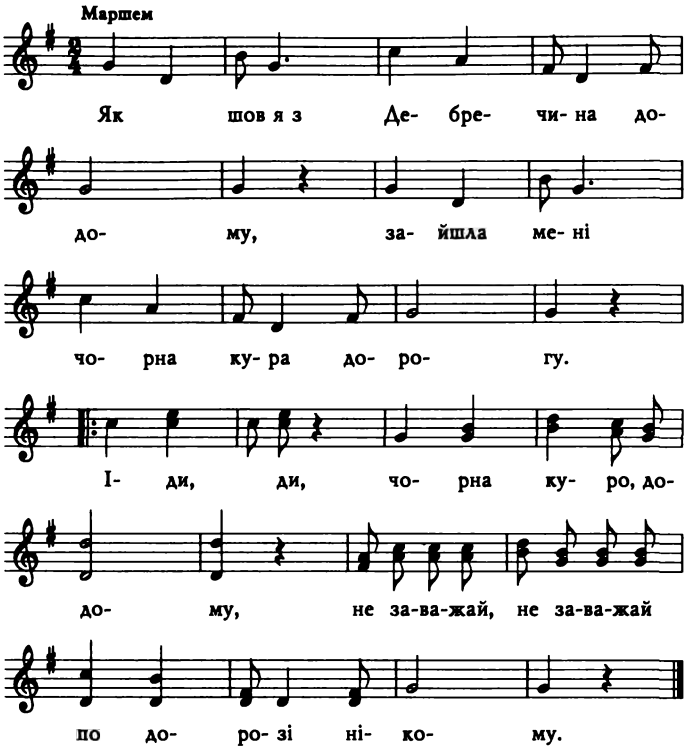

Як ішов я з Дебречина додому,
Зайшла мені чорна кура дорогу.
Іди, іди, чорна куро, додому,
Не заважай, не заважай по дорозі нікому. } *Двічі*

Як ішов я з Дебречина до Хусту,
Знайшов лем я вишиваную хустку.
Ой чи мила, чи не мила ю шила,
Лем би она, лем би она вишиваною била. } *Двічі*

ЯК ПОЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

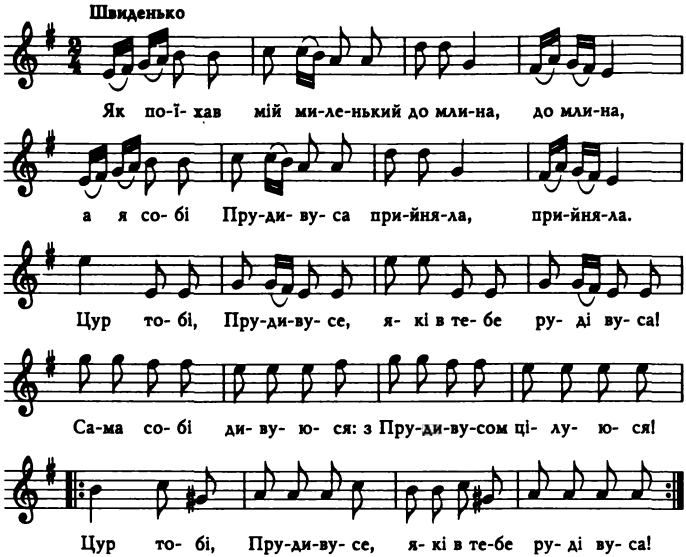

Як поїхав мій миленький
До млина, до млина,
А я собі Прудивуса
Прийняла, прийняла.

Приспів:
Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса!
Сама собі дивуюся:
З Прудивусом цілуюся!
Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса! } *Двічі*

Як приїхав мій миленький
Уночі, уночі,
А я лежу сама собі
На печі, на печі.

Приспів.

Ой хто ж тобі, мій миленький,
Ісказав, ісказав,
Що у мене той Прудивус
Ночував, ночував?

Приспів.

ЯК ПОСІЯВ МУЖИК ТА Й У ПОЛІ ЯЧМІНЬ

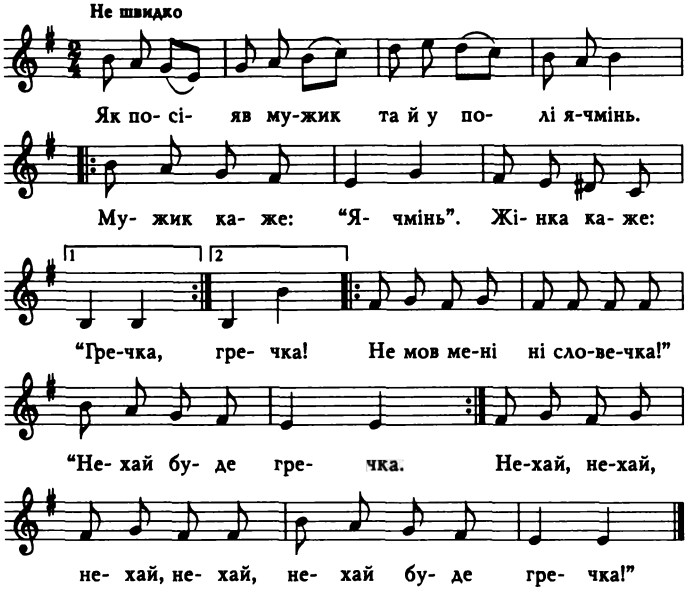

Як посіяв мужик та й у полі ячмінь.

Приспів:

Мужик каже: "Ячмінь".
Жінка каже: "Гречка! } *Двічі*
Не мов мені ні словечка!"
"Нехай буде гречка. } *Двічі*
Нехай, нехай, нехай, нехай,
Нехай буде гречка!"

Та й вже ж той ячмінь та й у полі зійшов.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь та й у полі поспів.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь у полі пожали.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь у копи зложили.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь та й із поля звозять.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь і помолотили.

Приспів.

Та й вже ж той ячмінь в солод проростили.

Приспів.

Та й вже ж з того солоду і пиво зварили.

Приспів.

ЯКБИ Я БУВ ПОЛТАВСЬКИМ СОЦЬКИМ

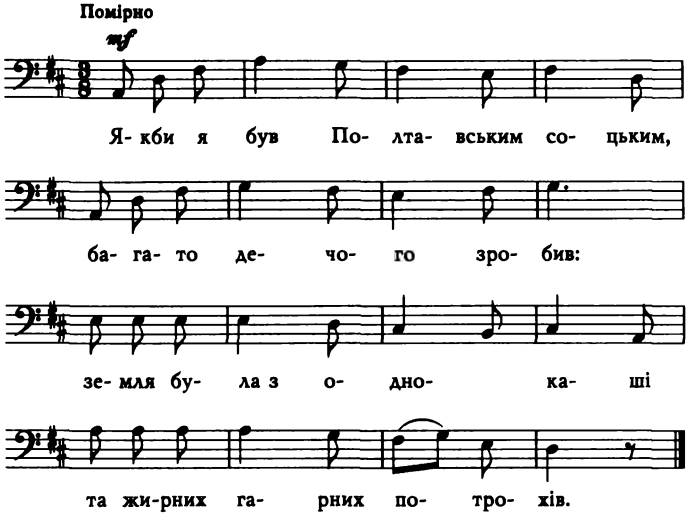

Якби я був Полтавським соцьким,
Багато дечого зробив:
Земля була з одної каші
Та жирних гарних потрохів.

По берегах ходили свині,
А в річці галушки варив.
На вербах скрізь росли ковбаси,
А листя все було з млинців.

А Чорне море було б з пива,
Дніпро вишнівкою текло.
Дунай прилив би нам слив'янки,
Горілки де-не-де було.

Криниці були б з добрим квасом,
Таким, щоб в носі закрутив.
І чоловік з похмілля часом
Скільки хотів би, стільки й пив.

Старі баби і молодиці
Знову дівчатами були:
Чорняві, гарні, круглолиці,
Як тії маківки цвіли.

Я зиму зовсім скасував би,
І на землі була весна.
Про сніг ніхто не споминав би,
І літо в нас було щодня.

Тоді не треба нам одежі,
Ані чобіт, ні жупанів.
Ходили б, як святі на небі,
Без сорочок і без штанів.

А всі дівчата й молодиці
Були б всі гарні на підбір:
Рум'яні, круглі, білолиці.
Хто з ким хотів, той з тим і жив.

Я б усі війська скасував би,
Усіх гетьманів і царів.
Війни ніколи не бувало б,
А тільки музика та спів.

Якби я був Полтавським соцьким,
Багато ще чого б зробив.
А поки, хлопці, прощавайте,
Коли б хтось шию не набив.

ЗМІСТ

Вступ 3
А мій милий умер, умер 6
А той любий Григорій 8
А хто іде 10
Била жінка мужика 11
Бодай ся когут знудив 13
В місяці іюлі випала пороша 15
Вийшли в поле косарі 18
Гарбуз білий качається 20
Гей, волошин сіно косить 22
Гей, люди їдуть по ліщину 24
Гей, нуте, хлопці 26
Глибока кирниця глибоко копана 27
Гриць мене, моя мати 29
Грицю, Грицю, до роботи 31
Гуляв чумак на риночку 33
Да куди їдеш, Явтуше 35
Дала мені мамка корову 38
Дівка в сінях стояла 39
Дівка Явдошка 42
Дощик, дощик 44
За городом качки пливуть 46
За городом козу пасла 48
Задумав дідочок, задумав жениться 50
І шумить, і гуде, дрібен дощик іде 52
Ішов козак потайком 53
Казав мені батько 55
Кину кужіль на полицю 57
Коли б мені ступка та жорна 59
Коли у путь 60

Кучерява Катерина 63
Лугом іду, коня веду 64
Мав я раз дівчиноньку 66
Музиканти, починайте 68
На поточку-м прала 69
Наша Анничка 71
Не женися, сину, бо зле тобі буде 73
Ніхто ж не винен 74
Од Киева до Лубен 76
Од села до села 78
Одна гора високая 80
Ой важу я, важу 82
Ой, джиґуне, джиґуне 84
Ой за гаєм, гаєм 86
Ой заграли музики-музиченьки 88
Ой зацвіла синя квітка 90
Ой знати, знати 93
Ой ішов я вулицею раз 94
Ой кум до куми залицявся 96
Ой Марічко 99
Ой лопнув обруч 101
Ой на горі два дубки 103
Ой на горі жита много 105
Ой під вишнею 107
Ой під горою 109
Ой піду я до млина 111
Ой піду я лугом, лугом 113
Ой піду я через сад 115
Ой поїхав за снопами 117
Ой продала дівчина курку 119
Ой служив я в пана 121
Ой сусідко, сусідко 125

Ой там, на товчку, на базарі 126
Ой ти знав, нащо брав 128
Ой у вишневому садочку 129
Ой хмариться – дощ буде 131
Ой ходила дівчина бережком 133
Ой чоботи, чоботи ви мої 135
Ой чорна я си, чорна 136
Ой що ж то за шум учинився 138
Ой я знаю, що гріх маю 141
Очерет лугом гуде 143
Очерет тріщить 145
Очеретом качки гнала 147
Підкручу я чорнії вуса 149
Пішла мати на село 151
Пішов би я погуляв 154
Подільський гопак 155
По дорозі жук, жук 157
Позволь мені, мати 159
Продай, милий, сиві бички 161
Раз приходжу я додому 165
Раз я в волості судився 168
Де терня, де терня (Ремета) 170
Сватав мене попів син 172
Спать мені не хочеться 174
Стелися, барвінку 176
Та орав мужик край дороги 178
Ти до мене не ходи 180
Ти сказала: "Прийди, прийди" 182
У сусіда хата біла 184
Удовицю я любив 186
Українське весілля 188
Умираю, моя мати, вмираю, вмираю 191

Хлопці-молодці . 193
Час додому, час 195
Черевички 197
Через дорогу – там кума моя . . . 200
Чи не той то Омелько . . . 202
Чоловіче, чоловіче . . . 204
Чом, чом не прийшов . . . 206
Чумарочка рябесенька . . . 207
Я в матері одна була . . . 209
Я в середу родилася . . . 212
Як була я маленька . . 214
Як засядем, браття, коло чари . . . 217
Як ішов я з Дебречина . 219
Як поїхав мій миленький . . 221
Як посіяв мужик та й у полі ячмінь . . . 223
Якби я був Полтавським соцьким 225

Нотне видання

Українські народні жартівливі пісні

Упорядкування Володимира Єсипка

Редактор *О. В. Боброва*
Художнє оформлення *В. О. Гурлєва*
Художній редактор *С. В. Анненков*
Коректори *О. О. Куценко, Н. О. Сазонова*
Комп'ютерна верстка *О. Г. Пузиренка*

Підписано до друку 19.10.2005. Формат 70×100 1/32
Папір офсетний. Гарнітура МузіСТТ. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 9,4. Обл.-вид. арк. 5,81. Тираж 6000 прим.
(у т. ч. за держзамовленням 3000 прим.). Зам. № 5-437.

Видавництво "Техніка". 04053 Київ, вул. Обсерваторна, 25.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру України
суб'єктів видавничої справи ДК № 357 від 12.03.2001 р.

Віддруковано на Білоцерківській книжковій фабриці.
09117 Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 4.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру України
суб'єктів видавничої справи ДК №567 від 14.08.2001 р.

5189

НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

«Техніка»